

NOBILISSIMÆ, AMPLISSIMÆQVE
BLANCORVM FAMILIÆ

L A V D E S

Varijs Carminibus expressæ

A IOSEPHO ANTONIO

MORBILLI NEAPOLITANO I. C.

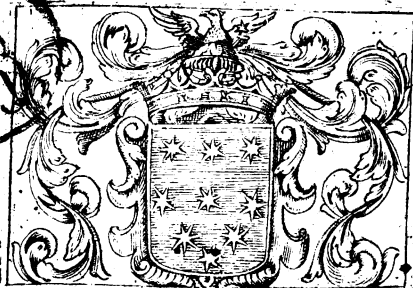
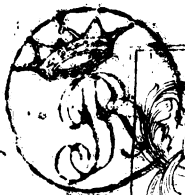
Illustrissimo Viro Domino

D. IOANNI THOMÆ

B L A N C H

OLIVETENTIVM MARCHIONI

DEDICATÆ.

NEAP. Apud Franciscum Mollum 1676.

Superiorum permissu.

Illuſtriſſimo Domino
D. IOANNI THOMÆ
B L A N C H

OLIVETENTIVM MARCHIONI
Ordinis Equeſtris Sancti Iacobi de
Spata, Supremo Militum Tri-
buno, & in Regno Neapoli-
tano Regij Collateralis
Conſilij meritiffimo
Decano, &c.

.F.

Nobiliffimæ Familiæ Tuæ laudes
poſteritati traditurus, meumq;
populo approbaturus ingenium; nec
imprudentiæ, nec ingrati animi notam
effugerem, ſi cui potius, quam Tibi la-

a 3

bo-

bores hosce meos dicatos vellem; & Tua ergà me merita, & Blancorum nomen Tua ope fortunę vltra fines euectum me ad officium hoc nõ alliciunt modo, sed impellunt; nam Tu (vt misfa faciam cætera) ornamenta ea, quæ Maiores tuos dispersa beatos effecere, collecta tenes, Blancorumque famæ heres ex asse non modo illam fartam, tectam, seruas, sed etiam virtutibus amplificatam, maiore cum censu ad posteros transmittis, vt in ea pro merito exornanda, vel Maro ipse post exhaustam lauream Pindi syluam despõdeat animum. Equidem quamquam impares pro tãto onere vires probè viderem meas, timeremq; animũ ad scribendum appellere; copia ipsa rerum, vel in primo dicendi limine penè obrutus; abiectam tamen mentem erexi, illud mecum

cum reputans : hoc demum esse rerum
magnarum ingenium, vt vel malè cul-
ta, malè tornata oratione leuiter atta-
ctę potius quam ad viuum expressę,
luce se tamen prodant sua, natiuumque
vel inter vmbbras ostendent decus: gem-
mę quidem, siuè ferreis, siuè aureis eas
inferas anulis, parem candoris sui præ
se speciem ferunt. Quare non eo cõ-
silio labores hosce suscepi, vt lucem
luci addam, sed vt obseruantię erga
Te, Tuosque meę monumentum ali-
quod excitarem; in eandemque clien-
telam ingenium, hoc est meliorem mei
partem adscriberem; in quam ego à
prima propemodum etate fuissem ad-
scriptus. Habes instituti mei rationem,
reliquum est, vt qua semper me, mea-
que beneuolentia es profecutus eadem
lucubrationes has animi mei testes lu-

culentissimas excipias ; quod si obtineam omnia mihi ex voto accidisse arbitror , Tuisque fretus auspicijs audebo me quoque pennis

Tollere humo, victorque virum volitare per ora.

Vale .

Tuz Illustrissimæ Dominationis

Additissimus, & humillimus servus
Joseph Antonius Morbilli I.C.

A D L E C T O R E M .

Operæ pretium duxi (studiosè Lector) ut prius ingenuo candore , affabilique fiducia sine affectatione , & verborum pompa , in tuum me animum insinuem ; quidquid porro affectatum est , aut plus æquo perquisitum à familiari colloquio debet esse alienum . non hic murem pro leone ostendo , sed huc me impulit (non eo inficias) iuuentutis feruor , ne ad ea , quæ vel senes aggredi perhorrescunt adhuc iuuenis ingredi pertimescerem , virtutis candidatus nondum vir ; perquam arduum est musæ latinæ tendere barbitum ; non tamen audacia , quæ culpæ potius sit affinis , quàm virtuti ; ideò non culpanda , sed palpanda ; quemadmodum generosi spiritus indoles , non adeo temeraria accusatur , ut non excusetur . Lector es , ut te velim , lenis ; non lictor , ut te paueam , terribilis ; qui vitium castiges , præfoces , suspendas ; Lector elige , quæ meliora sunt , ut primitias in iuuentutis flore productas ; molliter , leni manu , summisque digitis lege , ne carpe , ne discerpe , neue inimico odio perfringe , sed amico studio prosequere ; acerba sunt nondum maturæ , quia præcocia ; non adeò tamen ingrata ut spernantur ; ut prodromi , eo magis tibi sint cordi . incorrecta aliqua inuenies , vel corrupta ,
quia

quia intempestiua ; elegantiz si quæ non sunt ,
fient si eleganter legantur.adolescunt,ideò ado-
lescentibus sint potius inuidiosa,quam inuisa,
senibus non mordenda, quia senes sunt,& mor-
dere iuuenum est, velut errare ; meminerint iu-
uentam, & errores quos fecerint ne damnent ;
viris autem succurrat prima virtus compescē-
di linguam, si viri sunt, & sapientes, & si qua-
sciunt non sine erroribus didicerunt; exarare,
& errare proximum est ; me ipsum sum imita-
tus, hoc est naturæ meæ conuenienter dixi, du-
cem enim habemus naturam in dicendi genere,
cuius est proprium ducere ; optimus est color
oratoris, qui natiuus, alioquin affectatus ; phi-
lologia seruire potius debet,quam regnare;hæc
satis; sic mihi, sic cui debui satisfeci;si non tibi,
qui rigidus es exactor ; fac vt tibi etiam de-
beam, ingrata hæc tibi non sint, & gratus ero .
Vale .

Do-

Domini D. Antonij Migliore

V. I. D.

In Auctoris encomium.

EPIGRAMMA.

B Lancorum augustæ scribis gesta inclyta Gentis
Dum Morbille, tuum tollis ad astra decus,
Quod non longa etas, non inuidiosa vetustas
Lethæi poterit mergere fontis aqua
Fama tuum nomen niucis complectitur alis,
Dum promis Blanca stirpis in Orbe iubar
Pro iaculo calamum torquens, te præter, in Album
Tam benè qui tendat spicula, nullus erit.

Do-

Reu. D. Antonij Pagano,

EPIGRAMMA.

Cum laude Auctoris insinuat nomen, & stem-
ma nouem stellarum Illustris. D. Michaelis
Blanch, in Virginum septis, & ce-
lebri Spiritus Sancti Ecclesia
Præsidis.

*Q*ui Blanci genus exaltas, & sidera tangis,
Tu simul extollis nomen ad astra tuum.
*Euehis, eueheris vector, sic tangis Olympi
Sidera, sic Cælum vertice fulcit Atlas.
Sideribusque nouem Michael bene præsidet; alter
Præsidet Angelicis, in totidemque choris.
Pro te pugnabit Michael, umbone sub isto
Stat Deus in terris, templa, sacrique chori.
Sigalion tibi Momus erit, timidusque silebit,*

Iam

Iam digito labium signat utrumque suum.

Si tibi, si Blanco canis, hoc satis esse putabis;

Maxima pars laudum sufficit ista tibi.

Si Blancus tibi blandus adest, Michaelque tuetur.

Dæmon Momus adhuc nomine victus abit.

Liber eat liber iste tuus sub nomine tanto,

Quod speres multum est, quod vereare nihil.

Eiusdem D. Antonij

O D E.

IOSEPHVS MORBILLI.

ANAGRAMMA.

PHOEBO SIMILLIMVS.

CVM PHOEBO valeas esse SIMILLIMVS

Quo digno celebrem carmine nescio,

Nec si Pindaricis versibus insonem,

Vatem te iuuenem præcoci ingenii,

Ornatumque bonis artibus efferam;

Alto cum ferias sidera vertice,

Blancos omnigeno carmine subleuas.

Magnis Indigetum digne fauoribus,

Stellas dum celebras, te simul euehis,

Et te sidereis sedibus inseris.

Cum

*Cum sis Mæonio carmine dignior,
Pro nostro modulo nitimur obsequi,
Et te prosequimur, qua vice possumus.
Ornatum gemina Daphnide dicimus,
Cum sis in duplici iure peritior,
Vates in numeris doctior omnibus;
Maturus iuuenem consilij vigor
Ducit te impavidum, ne titubes pede;
Dum sic inuidiam proteris hostium,
Conuictus taceat quilibet emulus.
Rumpatur rabies aspera Criticis
Tu viuas senior milite Nestore.*

EIVS.

E I V S D E M :

O D E .

IOSEPH MORBILLI.

A N A G R A M M A .

PHOEBO SIMILIS.

Quam tibi equalem reperire possem
Monstrat, ac offert Anagramma laudem,
Nempe, qui PHOEBO SIMILIS resultat
Nomine ab ipso .

Carminis cedat tibi Phœbus artem,
Lesbia notis fidibus puella
Dum canis, cedat, sileatque prima
Carminis Auctor.

Sume iam laurum tibi destinatum,
Sume quasitum meritis honorem,

Quenz

Quem parat virtus operosa, cinge

Tempora fertis

Serta de legum studio reportas,

Nobilis vates gemina decorus

Laurea splendes magis, ut pyropus

Fulget in auro.

Hac Alexander gladio subegit:

Qua doces mundum calamo, inuenta;

Tu tamen longam videas senectam

Vtilis auro.

Sperne Aristarchos generose, vinctus,

Nam dabit virtus animosa vires,

Teque defendent potiora Celi

Sidera Blanci.

Maximum celsi decus hoc olympi,

Sidus admiror, venerorque magnum,

Quod canis vates, ego iam tacebo

Laudibus impar.

b

Quot

*Quot choris diuùs Michael superstat,
Hic nouem prudens dominatur astris,
Et quot apparet redimita Bacchi,*

Gnosia coniux .

*Tu nouem musis dominare uates,
Te velut Phæbum totidem coronis
Qualibet cingat, decoretque donis*

Principe dignis.

*Sive musarum choreis receptus,
Sive percurris duodena signa;
Sidera exornas, & amicus illis*

Addis honorem .

Do-

Domini D. Antonij Vespoli

EPIGRAMMA.

IOSEPH MORBILLI.

Anagramma.

PHOEBO SIMILIS.

IOSEPHVS ANTONIVS MORBILLI.

Anagramma Purum.

IN NOBILI TRIVMPHO SOLVS EAS.

D*um Phoebos Similis rutilantia sidera Blancos*

Euehis; agnoscis munus id esse tuum.

Non auriga minor stellas non sole minores

Per conuexa poli ducere debuerat.

Dumque nouem stelle victo de sole triumphant;

Grande ministerium, suffice solis equos.

b 2

No-

Nobili in hæc tu solus eas, ò Phæbe triumpho ;
Vel si non aderas ipse legendus eras ,
Solus eas Vektor, si solis honore carerent ;
Tu faceres stellas solis habere vices .
Et si non esses fieres tu Phæbus ab illis ;
Quas similis Phæbo, qui vehit esse potest .
Nomine multiplici poterant meruisse trophæum,
Quas soli stellas tu facis esse pares :
Te Vektore tamen Cæli Capitolia scandent,
Dumque vehere simul, compos honoris eris .

Eius

E I V S D E M.

Dom. D. Antonij Vespoli.

E P I G R A M M A.

Qualia vos dicam fulgentia sidera Blanci,
Quæ admirans Phæbus nobiliora facit?

A Patre thyrsigero sunt hæc data munera Baccho,
Dignaque Sidereæ facta corona Deæ.

Si laudata nouem sunt sidera iudice Phæbo,
Lucidiora dehinc lampade solis erunt.

Alter adoratur. Stellas hic adorat Ioseph,
Sidera namque videt maxima, sole super.

Sis Phæbo similis, tamen hæc tu pronus honora,
Quæ tribuunt nomen sidera magna tibi.

Laudando stellas, recipis tu lumen ab illis,
Ni Phæbus, poteras obstupuisse, fores.

Quis

*Quis, nisi sit Phoebus, Cælo superaddere honorem,
Et decorare noua sidera luce potest?*

*Quis, nisi sit Phoebus, numeros complectitur omnes,
Et canit omnigeno carmine tale melos.*

Sideribusq; nouem totidem submittere musas,

Quis, nisi sit Phoebus, munus utrumque subit?

Pierides tibi, quæq; suum, de vertice Pindi,

Collectum florem, mœnera grata gerant.

Floribus ut totidem cõhonestes sidera Blanci,

Mistaque sideribus florea ferta micent.

D. A. P.

IM-

I M P R I M A T U R .

**FRANCISCVS SCANAGATA
VIC. GEN.**

**Ioseph Imperialis Soc. Iesu
Emin. Theol.**

Eccellentissimo Signore .

FRancesco Mollo Stampatore , sup-
plicando, espone à V.E. qualmente de-
sidera mādār alla Stampa alcune Poësie
del Dott. Gioseppe Antonio Morbilli,
per tātō supplica V.E. restar seruita or-
dinare la reuisione di quelle à chī coman-
darà V.E. è l'hauerà à gratia, vt Deus.

*Magnificus V. I. D. Ioseph. Castaldus vi-
deat, & referat .*

**GALEOTA R. CARRILLO R.
CALA REG. SORIA REG.**

Provisum per S. Excell. Neap. die 27. Ianuarij 1676.

Mastellonus .

Excellentiss. Domine.

Librum, cuius inscriptio, *Iosephi Antonij Morbilli I.C. Carminum*; Excellentiae vestrae iussu perlegi, cumque in eo nil Regiae Iurisdictioni, aut bonis artibus absolum contineatur formis, excudendum arbitror. Neap. 30. Ianuarij 1676.

E. V.

Deuotissimus Seruus
Ioseph Castaldus.

*Visa retrospectiva relatione imprimatur,
& in publicatione seruetur Regia
Pragmatica.*

GALEOTA R. CARRILLO R.
CALA REG. SORIA REG.

Prouisum per S. Excell. Neap. die 7. Martij 1676.

Mastellonus.

IOSEPHI ANTONII

M O R B I L L I

NEAPOLITANI I.C.

CARMINVM

LIBER PRIMVS.

B. Martyr Franciscus Blancus ex Galitia Ordinis Minorum ex Discalceatorum familia

S. Petri de Alcantara dignissimum Ger-
men ad diffundendum Catholicæ Fidei
lumen Iaponiam petit.

C A R M I N I S

P A R S P R I O R .

Heroum genus, & Blancorum nobile sidus

Dic, age, Musa, virū sacra redimita corymbo,

Quem gaudens olim prospexit Iaponis ora

Euertentem Erebum, & Cælo noua regna locantem

A

Tu

Tu quoque flos procerum, lumenq; de cusp; tuorum
 Blance comes superùm, potuit cui dulce videri
 Hostemq; horribilemq; Crucem, immanemq; tyrannũ,
 Licetorumque minas, rabidosque subire furores,
 Húc ades, his, oro, felicibus annue cæptis.

Est locus Oceano in magno, quò fulgida mundo
 Fert Matuta diem roseis inuecta quadrigis,
 Primaque dat terris orientia lumina Phoebus,
 Et caput extollens nitido lucefcit Olympo.
 Iapona compellant ciues; ditissima sanè
 Tellus, & cunctis felix nitet infula campis,
 Et foret Elifium, heù facinus, fin fæua virorum
 Pectora terra aleret, mentesque animosque leonum
 Semihomines gererent humano in corde coloni.
 Húc folijs, nulla formidine gaudet auitis
 Dira fupcrftitio; húc Stygij. Ducis impia templis
 Sceptra tenent aras omnes, regit omnia Pluto,

Et

*Et felix in pace viris dat iura Tyrannus,
Sidereamque fidem sacris penetralibus arcet,
Cunctaque Tartareo cernis subiecta furori.
Hos turpes Erebi ritus gratissima celo
Relligio, his populis regnare licentius Orcum
Aspiciens, animum summo percussa dolore
Hac secum: Occiduas inter vix demoror urbes
Infelix, totoque indigna expellor Eoo
His nẽ inferna lues potuit baccharier oris?
Indorumque plagis Plutonia condere regna?
Ast ego Diva potens superum sanctissima proles
His vetor in terris caelestia figere signa.
Et vili premor imperio Phlegetontis iniqui?
Dixerat: Ætheriosque gradus citat ocyor Enris
Ad caelum, sanctosque lares fulgentis olympi.
Assueto at non illa micat candore, nec aureum
Fert crinem, nitidosq; oculos, quibus ignea cali*

Sidera, & euicti cedebant lumina Phoebi,
Nec sua florenti circumdata tempora ferto,
Nec qualis colitur templis pucherrima pulchris
Irradiat gemma, aut rutilis ornata pyropis,
Nec niueo pendent Erythræa monilia collo
Aut artus decorat flammato murice palla,
Sed tristes demissa genas, tergoque capillos
Effusa, & vili Virgo velatur amictu;
Ac subit Ætherij præpes Capitolia regni,
Demissoque genu Diuinum Numen adorat,
Indigetum inde Patrem lacrymis sic fatur obortis.
Numen supremum Numen, si gloria gnatae
Vlla tue, aut pietatis amor præcordia tangit,
Huc aduerte animum; iusti miserere doloris,
Vndique iam pellor terris, agor vndique fatis
Iam me dirus Arabs patrijs deturbat ab aris
Et pharetra insignes Thraces, pictiq; Geloni,

*Intonsique Gete, & molles mea iura Sabæi
Proculcant, ritusque sacros, legesque rebelles
Illudunt Bactri, & magnus quos Nilus inundat
Ægypti tractus, & Caspia regna recedunt.
Isacides, quorum tectis cunabula duxi,
Grata astris quondam, modò gens exosa Tonanti
Nunc quoque me cogunt Solymo discedere templo.
Quod superest terra, Stygij furor occupat Orci,
Cunctaque lateo late loca numine complet,
Et me vix paucæ iactatam casibus vrbes
Excipiunt, totoque meis vix Hesperus orbe
Imperijs regitur, Fidei mihi pignora seruans.
Cur ergo his finis angustis dominarier oris
Me, Genitor? sunt regna meis incognita sceptris,
Est est Memnonijs undis extremus Iæpon
Hic numquam est partis felicia signa triumphis
Tollere visa Fides, aut condere tuta Tonanti.*

Delubra, aut victrix Cocytia sternere regna.
 Hūc precor heroum cœtus, sanctosque maniplos
 Mirte virum, qui vera canant, quique impia Ditis
 Numina diripiant; meque in mea iura reponant.
 Hic tibi si tali dederis consistere terra,
 Templum augustum, ingens Pario de marmore ponã,
 Tecta illuc cernes pictis decorata trophæis,
 Delubrique novis laquearia fulgere signis.
 Illic clara tuæ effingam molimina dextra,
 Primaque rerum opera, & primi cunabula mundi
 Moliar, & nitido data lucida sidera cœlo.
 Hæc inter rutilus Solis nitor ibit olympo;
 Ipsa gradus properans per opaca silentia noctis
 Fulgebit vultu felici argentea Phoebe,
 Pendebuntque tholis immania pondera terra;
 Nec procul hinc aureo maria atra tumescere fluctu,
 Neptunisque domos ingentia voluere cete

Es-

Efficiam, celeresque avium per inane volatus,
Et positas addam, nemorum fera fulmina, tygres.
Hinc virides inter lucos, et florea tempe
Humana stirpis genitor, pariterque malorum
Tristis origo sua surget cum coniuge coniux,
Ora Dei, diuosque gerens in pectore vultus,
Atque viris illinc stabunt monumenta dolorum
Poma, anguisque doli, vetitaque à namine mensa.
Hic pluuijs sternentem orbem, nimbosque ruentem,
Qui sacrum è terris rapuere cupidinis ignem,
Te faciam, & scelerata virum data conpota ponto,
Nec non Cœlicolum pugnas, cœloque rebelles
Aligerùm cœtus cernes in Tartara missos.
Haud ibi cœlestis deerunt miracula Virgæ,
Isacidumque fugæ, sicciq; per æquora calles,
Contemptorque Tui Rubris Rex naufragus undis:
Parte alia, ò pietas, vili proiectus in antro.

Horrentes inter cunas, stipulamque rigentem
 Editus effundes gemitus; cui Diua Creatrix,
 Diua Deo gaudens dabit oscula: protinus alto
 Interea chorus Indigetum demissus olympo.
 Lenè fremens, late mulcebunt aethera cantu
 Hic tres Memmonij reges nitida astra secuti
 Aurea dona dabunt, & odori munera thuris
 Multa vehent hilares: omnis tibi prodiga Regi
 Ibit Eos, aderitque suis Pancaia gazis
 Innumeros illic pulsos, te vindice, morbos,
 Vrentesque febres membris dare terga relictis,
 Nec non dilectas reuocari in corpora vitas,
 Et victæ mortis frangi insuperabile ferrum
 Cernere erit; Stygiasque animis euellier iras.
 Te tumidum mulcentem equor-pelagoq; minantem
 Adijciam, et vectum haud tinctis per cœrula plantis,
 Auspice te, mirum dapibus dabit amphora vinum,

Lim-

Limpharumque urna diffundent mūnera Bacchi,
 Immensique tui mirabile pignus amoris
 Ars addet; corpusque sacrum; sacrumque cruorem
 Sub Cereis vultu, & Bacchi sub imagine Patris.
 Humanae hinc auro rutilabunt signa salutis,
 Verberaque, spineque, & iniqui pocula fellis,
 Clauisque, hastaque, & diuo labefacta cruore
 Marmorea assurget moles: Ast cetera rerum
 Euincens opera hac sacra radiabit in aula
 Aurea Crux; circa quam mille chori, agmina mille
 Stabunt Iaponidum, & verum te poplite prono
 Agnoscent cæli numen, Ditemque fugabunt,
 Quaeq; dabunt lacrymarum flumina; quaeq; querentes
 Mistra trahent tristi gemitu suspiria corde,
 Cum tua te extremo claudentem lumina fato,
 Feralique alno clauorum cuspide fixum
 Aspicient, nitidosque suos obnubere crines

Mcrentem Titana polo, indignumque dolentem
 Aetherij funus Regis, lunaeque labores
 Insuetos celo, tremefactaque pondera terræ;
 Te, casusque tuos nimium miserata nefandos.
 Hæc quoque felices, depulso Acheronte, triumphos
 Deduces super alta poli Capitolia victor,
 Mille virum referes Stygio de flumine prædas,
 Infantesque Patrum cætus, tetroque sub Orco
 Detentas animas, dignosque heroas Olympo
 Ibis & Aetherij pandes solia aurea tecti
 Humanogeneri, cælestia regna reuisens
 Aera per, superum circumdatus agmine multo
 Aethera conscendes, qualis maiore coruscus
 Sidereas inter flammis petit aethera vultus,
 Immensaque sua replet sol lampade terras.
 Haud procul hinc igneis Procerum per tempora linguis
 Fulgebit superis missus sacer Ignis ab Astris

In-

*Innumeras illic laudes, & facta tuorum
Effingam demum : totum sic ibit in auro
Delubrum, molemque nouam mirabitur Indus;
Interea tu Dine meis Pater annue votis;
Ipsa tuis ferar auspicijs, ferar undique uictrix
Aurora regnis, fugiat procul impius Orcus.*

*Olli subridens rerum sator, omnia nutu
Qui regit, & flammis contorquet tela trifulcis,
Desine, ait, tantas deducere corde querelas
Nata tuo: stat fixa diu sententia mente,
Immotus stat amor, stat ineluctabile votum
Imperijs augere nouis tua sceptris, tuisque
Purpureæ matute oram, et regna addere regnis,
Extremique tibi adijciam confinia mundi
Mox procerum ductu Iaponem penetrabis Eoum
Huc nostris parens monitis Audentior ibit
Gallecum Soboles, & Ibero sanguine cretum,*

Hic

Hunc mittam Blancum, socio stipante maniplo,
 Qui tua signa ferat, cæli qui, numina portet,
 Et procul his terris seuum Phlegetonta releget.
 Hæc superum Genitor, solioque affatur ab alto
 Aligerum Iuuenem, fido cui talia mandat.
 I' propera gressus terras pete præpete penna;
 Est inter Gallecùm vrbes, tractusque repostos
 Hesperie regio, quæ Lucifer occulit aureum
 Flammarum decus, & magno ruit Oceano Sol
 Hic clarus proauum titulis nitet inter Iberos
 Heros Blanciadum soboles, qui flore iuuentæ
 Assisij Patris felicia signa secutus,
 Hunc mihi mens est ad Matutæ mittere regna,
 Vt tractus omnes, omnemque adscribat Olympo
 Iapona: sunt etiam huic tales in pectore flammæ
 Res illic Cæli fractas curare; suamque
 Est animus sacrare polo cum sanguine vitam.

Hunc

*Hunc tu diue decet monitis implere, nouisque
Est opus arte tua cunctantem impellere dictis.*

*Vix ea fatus erat Superùm Pater: ilicet ille
Iussa ferens Zephyris perniciosior aduolat ales,
Extremasque petit Gallecùm nuncius cras.*

*Ast noua consilia, & dubia dum mente volutat
Blancus molem operum, Indorumque inuisere regna,*

*Dum meditatur, & audaci maria ardua pinu
Findere, Iaponidumque sinus penetrare repostos*

Stat dubium pelago se credere, statque carentum

Celitate luce animas Superis adiungere, & aris

Aurorę dominantem Orcum, & templa alta volentem

Sternere. Continuo demittitur axe minister,

Optatumque subit limen, Blancique penates,

Quere sic aggreditur dictis, sic incipit ore:

Quid dubios animos? tantas quid pectore curas

Fers generose heros? vanos hos pelle timores,

Au-

*Aude animis ad facta nouis ingentia victor ,
 Multa tibi tentandum ausis, multa orsa ciendum .
 Te vocat extremus Iapon, vocat Indica tellus
 Et, duce te, cœli Numen venerabitur aris
 Lucifer, & parto felix potietur Olympo .
 Ipse implorat Eòus opem, auxiliumque precatur .
 Ergò has rumpe moras, nostris his annue iussis
 I' nunc, pone metus, trepidantem hanc exue mentem
 Dixerat: ille statim sua nubibus aliger ora
 Condidit, Hesperia fines, terrasque relinquens.
 His Superùm accensus monitis, & numine plenus.
 Nec mora, se magno Blancus commisit habendum
 Oceano, celèrique tumentia trajicit alno
 Cœrula : Proh quantus cali rapit ardor euntem
 Per freta, per fluctus, per lubrica regna' tumentum
 Non illum undarum montes, nec subdola Nerei
 Ludibria, aut terrent vada turgida; iamq; patefcunt*

Emen-

*Emenso Oceano Titonia littora, iamque
Post multos pelagi casus, functosque labores
Iaponidum terris ratis appulit : O quibus heros
Motibus exultat: iam iam enertisse Tonantem
Tartareum se credit, & execrabile Ditis
Debelleasse putat regnum, infernasque phalanges .
Interea totum lustranti Iapona Blanco
Additur heroum sacrum comes agmen ouantum
Assisios inter non ultima gloria cætus,
Huic quoque felici sese adiunxere maniplo
Tres Iuuenes, Loioleæ tria sidera pubis .
Ergo omnis, stimulante Deo, chorus ibat, & omnes
Vrbesque, camposque petens, montesque, locosque
Explorans Blancus, sacris loca legibus implet,
Et toto infandos discedere Iapone manes ,
Cogit & indignos iubet impiger ire sub umbras
Eumenidum cætus, vinculisque Acherontâ reuincit ,*

Iam

Iam totus præceps Phlegeton, totusque cadit Dis,
 Auspice te, Blance, innumeris cumulata triumphis
 Christiadùm alma Fides sacras regnare per aras
 Cernitur; & victrix cunctas dare iura per oras
 Relligio, Parioque nitentia marmore templa
 Cælicolùm Regi, terræque, marisque potenti
 Iam locat, et superis meritos instaurat honores,
 Totosque Auroræ tractus, totumque rebellem
 Iapona conciliat Cælo: iam ferrea cultu
 Pectora deponunt populi, mentemque benignam
 Eloquio mollita tuo gens accipit omnis.
 Non tot odoratos flores creat Hybla viretis
 Nec tot vernantes fundunt nemora auia frondes,
 Aut tot spumoso frangit mare littore fluctus,
 Quot sacro se fonte piant, & cælite lympha
 Se tingunt animæ, & patrio se crimine mundant.
 Hoc ingens Erebi excidium, tantamque ruinam

*Cocyti cernens toruo Rex lumine Pluto
In diras rapitur, furisq̄ue agitur iniquis,
Multa fremens, aperitque suos hac voce furores.
Heu genus inuisum! & nostris contraria regnis
Christiadum soboles! etiam nec pace potiri
Terrarum latebris possum, nec ab orbe reuulso
Orbe sinunt Superi placidos me viuere soles.
En Iapone ut fugor, en Blaci ut premor vnus armis;
Ille ego, qui quondam Superos ad praelia traxi,
Nec timui Aetherei contemnere iussa Tonantis,
Et quem nunc Stygij metuunt loca pallida regni,
Cui nigri manes, & Auerna sonantia parent,
Vnius imbelli dextra debellor Iberi?
Heu pudor, & victus decedere cogor Eoo
Numquid erit finis belli? num meta laborum?
An Blanci insultu patiar succumbere demens?
Non ita: sed totum in Superos Acheronta ciebo,*

*Et pœnas luet infelix, qui nostra superbus
Iaponijs curat terris effringere sceptrâ.*

*Talibus infremuit Pluto: cum cœca repente
Tartara, & infernæ sonuere ululatibus ædes,
Ingentique Stygis fremuere cubilia luctu,
Et circum affusi glomerantur in agmina manes,
Mille statim famulantum adsunt, & mille fremētum
Ternarij cœtus Regi parere parati,
Centaurique, trucesque Chimerae, & Gorgones atræ
Arpiaque, Hydraque, & amantes improba Diræ.
Hæc ubi Rex Erebi monstra omnia circumspexit
Armatam colubris medio vocat agmine Pluto
Tisiphonem, cui multa querens sic ora resoluit.*

*Nata licet tenebris, sis atræ filia noctis
Ferre tamen, tu Virgo potes post nubila lucem
Imperio nostri iam iam labentis Auerni,
Si nunc arte tua, & multis te fraudibus armes.*

Hoc

*Hoc unum da, Diva; cito pede vecta per auras
Iaponidum ad Regem propera, qui nostra paternis
Iura Strygis finit (infandum) decedere regnis,
Christiadumque Fidem, et Superum pubescere leges,
Blancique auspicio proprijs me temnier Aris;
Huic diros immitte animos, mentemque furentem
In Blancum, sociosque viros; huic peccus iniquum
Instilla, & furialibus infice corda venenis.*

*Tu nobis potes hanc orientem arcere ruinam,
I' nunc, nocte dolos, parvam hanc interfice pestem;
Sæpe solet lucos incendere spreta favilla,
Paruaque deducens cunabula riuulus undis
Paulatim in magnum concreescere flumen eundo,
Horrendumque fremens ingentia volvere saxa,
Et solet immensas euellere gurgite sylvas.*

*Vix ea Tartareus dederat Pater: illa repente
Alite vecta Not o fuscis volat æthere pennis*

*Ad terras, Iaponumq; oras: at conscia fraudis
 Horrentes primum vultus, & nota relinquens
 Ora, trucesque habitus alias Dea perfida formas
 Vcstit, mentiturque senem, qui templa Sacerdos,
 Mendacesque Deos, & inania numina seruat,
 Hos vultus simulata dolis subit intima Regis
 Limina Iaponij, regique hæc subdola fatur.
 Dijs æquande, mihi saluè ò Rex optime regum,
 Parce; precor, verbis, vestras si verberet aures,
 Hæc mea libertas fandi: me cura Deorum,
 Scis equidem, solersque tenet custodia templi,
 Scis, tueor Divos patriæ: Ast quid patria profunt
 Numina? quid delubra Deum? si Iapone toto
 Extera iura sinas nostras regnare per aras,
 Compleri que tuas alieno numine terras,
 Nescio quis Blancus; viles quos misit aboris
 Occiduis Europa, viri, contemnere ritus,*

*Audentque immanes ius sacrum sternere Regni,
 Et noua nos curant venerarier undique templis
 Numina Christiadum, propriosque relinquere Diuos;
 Hoc tamen exitium, & cernis Rex magne tuorum,
 Et sinis, Eia age, & ipse manu sacram eijce legem,
 Erue felices aras, & opima triumphis,
 Vre Deum templa, & toto nos eijce regno;
 Si te tanta tenent nostrorum tædia Diuum.*

*Hæc ait; at mistum iniiciens cum vocibus ignem
 In regem, tacitamque facem, & non sensile telum
 Contorquens, atrum infixit sub pectoris vulnus .
 Interea illapsum diffundere corde venenum,
 Tisiphonesque lues cunctis errare medullis,
 Et furiale malum infectos sæuire per artus
 Vrit atrox ignis Regem; furit effera flamma
 Tartarea iaculata manu, fremit arma tyrannus
 Arma amens vocat in Blancum, Assisiosq; maniplos;*

Tela, viri rapite, & vestro date spicula regi
 Explore homines, tanti qui criminis huius
 Sunt fontes, audentque dolis invertere regnum;
 Et nos Christiadum vili submittere iuri
 His furit infelix Diris; ceu saucia tygris
 Tela humeris infixâ gerens, ruit ore cruento
 In venantum inimica arma, infrangitque prementum
 Pertasos enses, atque hostis fulmina dextra,
 Haud secus accenso Ditis flagrat igne Tyrannus
 Assisios contra cætus; inbet ilicet omnes
 Compede vinciri, & simul atro carcere frenat
 Blancorum Decus, & procerum spectabile lumen.

C A R M I N I S

P A R S P O S T E R I O R .

Idem B. Franciscus Blancus post iacta in Iaponia
 insula Catholicæ Religionis fundamenta,
 Fideique semina impijssimi Taycozami
 Regis iussu vna cum socijs truci affigitur,
 cuius Anima martyrij insignibus
 laureata felicissimo Angelorum
 plausu in Cælum vehitur .

O *Quæ monstra refers oculis! quæ funera terris!*
Quas cælo pompas, & gaudia mista dolori
Mira dies nobis vehis! hinc fremit ebria tellus
Clade virum; ludunt illinc festiua chorais
Agmina plaudentum, magnosque heroas Olympo
Letitia, curruq; ferunt; simul omnis ab alto
Gaudet ouans, mugitq; nouis concentibus aër.

Nosco equidem. Vos ò Permessidis agmina collis

Pergite Pierides, cæptaq; insistite musæ.

Tu quoque Phœbe meum numen, tu gloria vatum

Phœbe faue: heroum mirum, & spectabile funus

Pande, precor, mecumq; refer per inane triumphos.

Sunt Blanci casus Superis, sunt gaudia cædes,

Vna dies rapuit terris; tulit vna trophæis

Hec eadem, gaudente polo, super æthera Blancum.

Hunc ego si vestro munimine fulciar, opto

Dicere carminibus, magnâq; attollere laude

Bellantem Libitinâ: & agentem ad sidera palmas.

Iam nitido sese affurgens radiabat Eo

Septima lux: neque adhuc regem finit improba labe

Eumenidis, Stygiaque facis; sed crescit eundo

In corpus iaculata lues, Iaponumque tyrannus

Huc, illuc rapitur furis, nec meta furorum,

Nec requies, donec Blanco, sociisque proterua

Lege iubet funus, fixosque occumbere trunco,

Fe-

*Feralique cruci suspendier imperat omnes.
Interea tumido latè sonat ære per urbem
Innocuis decreta viris mors: venit ad aures
Heroum rumor necis ; O quid talibus actus
Nunc faciat Blancus curis! an voluere credas,
Pectore quid maestum? minimumque effundere luctum,
Aut trahere ingentes imo de corde querelas ?
An mentem, solidumque quatit formidine pectus
Fama necis; sæuæque Crucis timor occupat artus
Falleris? ipse suum festa, ò stupor!, ebibit aure
Funus, & ò quanti exiliunt in corde triumphi
Quot motus hilares, & ouantia gaudia Blanci
Pertentant animum, & plausu præcordia replent.
Non sic aurato summa ad Capitolia curru
Cesar ouans graditur, ducitq; ad patria lætus
Limina felices pompas, viatorque trophæa;
Qualis Blanciadum proles ad funera tendit .*

*Ergo omnes vecti curru, manibusque reuincti
Læti ibant socij, plausu comitante; manipuli.*

*O felix currus tanto decorate triumpho,
I' nunquam nitidis Phæbi cæssure quadrigis.*

*Quàm vellem te inter rutilantia plaustra Bootis
Irradiare polo, pulchrisq; effulgere stellis.*

Hoc vestrum poscit meritū, hos sibi poscit honores.

Te Titanis equi celeres ad fræna vocati

Lucida in astra trahant, solisq; repente curuli

Deposita, hos alios Soles per sidera ducant,

Blancumque attollant virtutum nobile lumen .

Vos, quibus Ætherij referant Capitolia ciues

Pergite felices; tuque his inuecte quadrigis

Incipe Blance triumphales, hoc auspice curru,

Ad Superùm sedes pompas agitare futuras,

Tanta etenim nequeunt præsagia fallere mentem ;

Iamque propinquabant necis ad fatale theatrum

For-

*Fortunata cohors procerum; cum cominus ecce
Funeris indignos thalamos, læthiq; ministras
Arboreas moles cernunt, hilaresque salutant
Flebilis instrumenta necis: tunc ocyor Euris
Aduolat exiliens curru Gallecius heros
Ad lignum; optatamque crucem, simul oscula ligno
Figit ouans, truncumque suis amplectitur ulnis
Plausuque illacrymans hilaris sic incipit ore.
O felix probrum, ò felix iniuria lignum!
O nimium dulcis dolor, ò mihi nobile munus!
Æternùm salue Crux, ò mea gloria salue,
Quàm votis optata diù mihi amabilis arbor,
Non me Galleci fines, nec grata parentum
Limina tardarunt, patria haud meus Hesperus ora
Me segnem tenuit, nec aquarum montibus æquor
Terruit, aut pelagi implerunt formidine fluctus .
Vndarumque minas spreui: dulcesque fuerunt.*

. Ocea-

Oceani casus omnes, dulcesque labores
 Per tot bacchantis Nerei spatia auia ducti .
 Ast animis tantum hoc robur, viresque dedere
 Vota tui, vultusque truces, ensesque tyrannorum
 Haud timui; ut Cæli palmas decerpere possem,
 Auspice te, supraq; tuas tumularier vlnas,
 Aethereum, ut sequer Natum, & dignarer eodem
 Funere felici, similique occumbere fato
 In pari li tranco, magni quo Conditor orbis
 Christiadum ductor voluit succumbere latho .
 Hos ergo amplexus, artusq; ò nobile lignum
 Excipias, gratoq; meo me redde Magistro,
 Perque tuos ramos nitidi fastigia tecti
 Scandere des, magnumque astris attollere pontem,
 Hæc tua me faciat moles, quo sidera victor
 Consendam, Superùmq; adeam regna alta triūphis,
 Sis etiam mihi, chara arbor, firmissima puppis,

Qua

*Qua fortunatis oris radiantis Olympi
er rubrum valeam felix appellere pontum.
Nec fert plura loqui scelerato pectore lictor,
ed Blancum ruit impulsu, sternitque ruentem
uncreum supra robur, palmasq; pedesque
circumdat trunco, solida compage satellites,
Deindè humeris molem attollunt, cunctisq; vident. lam
nfigunt terræ; haud sæuis imponitur iris
llaquies, Furisq; nouis bacchantur iniqui,
ænasque adiiciunt pennis: Proh quanta virorum
quities, adigunt duo tela per ilia Blanco,
rajiuntque simul costas, & cuspide utrumque
onfodiunt hinc, inde latus; sic altera corde
Fit telis erux mira: crucis nam funebris instar
ntersecta sedent imo sub pectore tela,
Hac eadem subeunt sociæ tormenta phalanges,
Et mortem paribus gaudent occumbere pennis.*

O animis ingens heros, ò maxime votis
 Vna alijs satis, Indigetis fuit: vna Tonanti
 Crux sacram satiat mentem. At non unica pectus
 Expleuit tibi, sed duplici cruce pendulus ardes
 Fundere felicem cæli pro Rege cruorem.
 Tanta sacri sub corde Cupidinis æstuat Aetna,
 Sed duplici palma in superis donabitur aulis
 Hoc duplex meritum, & duplici decorabere laurea.
 Astuos ò fontes animæ, scelerumque ministri,
 Quæ vestram vesana tenet dementia mentem
 In tantos seuire viros bacchantibus armis!
 Quæ tantum in Blancum furere exitialis Erynnis?
 Quæ vos tanta urget rabies? Ah cede furori
 O Iaponum infelix agmen, ne iusta Tonantis,
 E' valida rursus rapiatis fulmina dextra;
 Nam vigili stat mente Deus; memoresque malorum
 Vos ipsi scitis, nuper quot patria tellus,

Quotq;

*Quotq; Iapon soluit tali pro crimine pœnas;
Nec lentus fuit Aetherij Regnator Olympi
Tantum scelerum vindex, ultorque morosus
Funeris indigni, insontes quo vestra peremit
Ira viros, & Gallecùm spectabile pignus,
Sed celer ad pœnas Blanci pro cæde futura
Plurima premisit patrijs ludibria campis:
Insolitis terræ cecidisse fragoribus vrbes
Iaponidum, fama est, disiectaque mœnia motu
Tellurem patulo baratro excepisse profundo.
Quid miras memorem nimbos, pluuiumq; cruorem?
Sanguineosque imbres, totumque per aera feralem
Immissum cinerem, irati miracula cœli?
Quid non? Aeolijs Sedis temeraria pubes
Visa procellosum super æthera tollere pontum,
Innumerosque viros, lacerasque in marmore puppes
Eripuit pelagi rabies violenta profundi.*

*Nec non Deucalioneos toto ruit æthere nimbos
 In meritos Numen populos, gentemque proteruam.
 Tunc aqueo patrias vrbes hausere sepulcro
 Oceani fluctus; venit vittricibus undis
 In medias Iaponum sedes; & naufraga ponto
 Millia spumoso tumulauit in æquore Triton
 Corporum, & Eoos vastauit gurgite campos.*

*Ast quid ego surdas aures? quid saxea corda
 Sollicitem monitis? ventis verba irrita fundo.
 Proh mala mens fontum stygio cognata Tonanti,
 O quantum è pœni Superùm contraria legi
 In scelus assurgit iusto quassata flagello,
 Nec fados ponit mores, dum vindice cælo
 Supplicijs agitur diris, nec pectore crimen
 Projicit: Ast inter bacchantes Aetheris iras
 In peius ruit, euaditque ad fulmina cautes.
 Postquam expleta virum rabies, scelerūq; cupido.*

Lin-

*Linquere iam Blanci frigentes spiritus artus :
Ast moriens lætos tendebat ad æthera vultus ,
Supremasque dabat voces: Ah parcite tanto
Cælicolæ Iaponum sceleri, quibus impius egit
In tantum hoc facinus mentem furor, iraque Ditis,
Quosque in me diros docuit sœuire Tyrannos
Talibus os, pariterque æterno lumina somno
Deficiens clausit; Phœbeꝝ lampadis instar,
Quæ cælo emenso occiduis deuoluitur undis ,
Neptunique imò rutilum caput occulit alueo.*

*Voluite nunc tristes lacrymarum voluite riuos
Ad tantos casus, atque illacrymabile funus
Hesperia sobolis, magnos nec parcite fluctus
Spargere luminibus tristi cum carmine Musæ ,
Et mecum gemitu æterno hæc effundite voces .
Occidit Eoꝝ Hesperia Sol occidit ortu,
Et Galleci extincta iacet lux inclyta Regni .*

*Quid loquor infelix! lacrymis quid talibus opto
 Fata sequi Blanci! en quantum latantibus astris
 Applaudit Blanco cœlum, totumque resultat
 Cœlicolùm plausu, innocuisque exercitus armis
 Dulcè fremens per inane volat sub nocte nitenti,
 Exercetq; choros Superùm pulcherrima pubes.
 Quare agite ò musæ, & tristes, depellite vultus
 Exul eat gemitus, sed lætum dicite carmen
 Pierides, magnosque hilares referamus honores,
 Quos mirà heroum meritis dant sidera pompa.*

*Vt Superùm Regnator iniqua cæde peremptum
 Aspexit Blancum, & sociùm miserabile lethum.
 Aligerùm acciri cœtus iubet ilicet omnes,
 Vt nitidis Heroa vehant per inane quadrigis,
 Atque triumphali ducant ad sidera curru.
 Intereà properant Diuorum effusa iuuentus
 Aethereo parere Patri; haud mora cogitur omnis*

*Ante Deum Aligerum pubes, quibus alta Tonantis
Maestas solium ascendens hæc ore locuta est.*

Ætherij Iuvenes nostri Stellantis Olympi

Gens felix: vobis equidem haud ignara malorum

Mens est, Assisij quæ fortia pignora Patris

Iaponidum diram rabiem pertæsa tulerunt;

Felicemque animam pro relligione sacrasse,

Haud latuit Blancum, nostrumque ut uumen adorent

Purpurei populi, gentesque Oriente repostæ

Matutæ fudisse solo cum sanguine vitam.

Huic ego pro meritis magni dare dona triumphi

Opto, atque hunc nuper vitali lumine functum

Nubiagà cupio cælum conscendere pompa.

Quare agite ætherij ciues, & cælite curru

Excipite insignes animas, magnumque virorum

Extinctum Blancum ad cælestia ducite tecta.

Fas illi Superum sedes, & limina Diuum

Tangere. Nunc ergo latantum accersite cætus,
 Plaudentumque choros omnes, atque azmina Diuum,
 Latitiamque poli; æternis, quæ pectora Diuum
 Diluuijs gaudì, castaque cupidinis amne
 Dulce beat, mergitque immensa nectaris vnda.
 Nec minus, & comites adsint, risusque, sacrique
 Indigetum cantus, & ouantes gutture voces
 Dent hilares plausus, & totum missile cælum
 In terras ruat, & fastum comitetur euntem.

Hæc ubi dicta dedit, Superum chorus ilicet omnis
 Remigio alarum summo demissus olympo
 Terrarum ima petit, sociasque per æra mille
 Festiuas visu facies, & plurima secum
 Gaudia, lætantumque trahunt solatia mille.
 It Superum mirabile opus, ditissimus auro
 Currus, & ætherea spectabilis undique gemma
 Quattuor euolui immensa pro mole rotarum

Sidera cernuntur magnos, quæ luminis amnes
Emittunt, dum cœrul eum per inane rotantur,
Nescit, & hæc duplex argenteus axis; Eòæ
Quem decorant bacce, gemmeque rubrique pyropi.
Nec non in tabulis currus portatilis aurea
Aspicitur Pactolus aqua, & formosus Hydaspes,
Et gazis Eòs, Indique opulentia ponti,
Cunctaque Erythreï irradiant decora inclyta fluctus.
Hæc dum Syderei trahitur pulcherrima currus
Pompa polo, Superùmque pererrant agmina cœlo
Fit nox mira dies, radijs nitet æmula Phœbi
Lux nocturna, novisque nitoribus emicat æther,
Auctaque luminibus miram dat Cynthia lucem
Sedibus aerijs gratantur euntibus astra,
Cœlicolùm turmis, radiataque plaustra Bootis
Exultant; pulchræque Hyades, mutataque tristem
Erigone vultum, risus exercet ouantes.

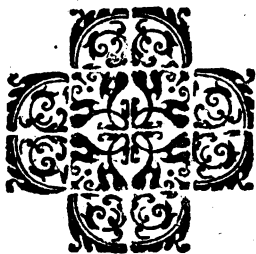
Ut ventum ad terras, extremaq; Iaponis arua,
 Haud mora festinans procerum lectissima pubes,
 Heroum excipiunt animas, curruq; reponunt
 In medio Blancum, tolluntque ad sidera plausu
 Augustum pignus: gaudentibus itur olympo
 Agminibus, magnoq; decus clangore triumphi
 Euebitur cęlo, hinc socium volat vnda canentum,
 Inde fides agitantum ingens ad sidera cętus
 Fertur, & ærios, citharis resonantibus, agros
 Aligerum ascendunt acies: pars pollice tentant
 Letitia argutos nervos, atque aurea pulsant
 Nablia, & aurato demulcent æthera plectro.
 Pars dulces lituos, animantque sonoribus æra
 Insignes alij laudes, & magna tuarum
 Premia virtutum, ò procerum nitor inclyte Blance
 Carminibus referunt, Iaponumque ingentia campis
 Facta canunt; ductosque atro de Dite triumphos,

Nec

*Nec non & celebrant Stygio direpta profundo
Agmina mille virum, populosq; urbesq; feroces
Ascriptos caelo, & Cocyti à Principe partas,
Te duce, victrices palmas, & opima trophea.
Talia dum referunt: iam emensa per aera callem
Cominus accedunt astris toto agmine pubes
Aligerum: patet extemplo Domus alta Tonantis,
Sidereaque fores summi referantur Olympi,
Et festis illam Ætheream clamoribus Urbem
Felices subeunt cætus; tunc gaudia caelo
Crebescunt noua, maioresq; in limine Diuum
Lætitiâ ingeminant plausus; ast obuius aureo
Christiadum Ductor vultu, cui plurima pubes,
It comes Indigetum, se fert, & sedibus altis
Exceptit Blancum, & dextra contingere dextram
Dignatur Numen, dictisque affatur amicis.
O felix nostris succede penatibus hospes,*

Quos dedit æternùm nostri mens prouida Patris.
 Diue veni, & tantis cælestibus utere donis.
 His nunquam esuriens animum satiabis amantem .
 Hic sine fine tibi saturum noua gaudia pectus
 Vndabunt, semperque implebunt nectare mentem .
 Pone animis, dilecte, metus, non amplius atrox
 In te licetorum rabies bacchabitur armis,
 Nec fera Tisiphone crines, euincta colubris
 Sequiet, aut casum intentans Libitina cruentum
 Infremet. Ast nostro hoc concors regit omnia tectò
 Pax, & tuta quies felicibus imperat aruis,
 Hic metam posuere iræ, finemque labores.
 Pellitur, & tristis gemitus; gaudere necessum est.
 Plausus ubique ingens, lacrymis exosus amaris.
 Hoc tu letitiæ limen, gaudique perennis .
 Hanc subeas ædem, nostræ comes addite sorti .
 Dixit, & Ætherij subter penetralia tecti

*Amplexus manibus duxit, folioque locavit .
Vnde animis haurit Numen, semperque beatur
Luminis obtutu, & magno dulcedinis amne
Expletur, gaudetque Dei insaturabilis ore .*

AD ILLUSTRISSIMUM
 D. IOANNEM
 THOMAM
 BLANCH
 OLIVETENTIVM
 MARCHIONEM.
 P A N E G Y R I S .

Q Vos dedit Heroum genetrix Mauortia virtus
 Blanciadum soboli laeli referamus honores
 Aëni cætus; Vos ò clarissima Pindi
 Numina nunc agite, & tantarum ad pondera laudum

Fer-

Ferte, precor, vires omnes, totumque ciete
 Ad cantus Heliconæ novos: Tu pulchrior astris
 Cui crines aureus Pæctolus inundat arenis
 Incipe Phœbe, me, eq; famens allabere Musæ
 Nec felix desis tantis succurrere cœptis,
 Te Duce, digna meo modulabor carmina Blanco,
 Grandiaque ingenti dicam præconia laudum.

Hic ubi montis apex summis conterminus astris
 Erigitur, nubesque inter fastigia condit?
 Arx erat, hanc Regnator Honos colit: hic sibi quoddam
 Aurea fundarat miris Capitolia pompis.
 Tectum, ingens, sublime oculis, totumque pyropis
 Innumeris stratum, mistoq; adamante coruscum
 Conspicitur; multamq; vomunt summa atria tecti
 Undam hominum, certantq; acri mille agmina nisu
 Rumpere ferratos postes, varijsq; laborant
 Artibus ad Regis limen penetrare repostum;

Plu-

Plurima portarum series, centumq; rigescunt
 In foribus duri vestes, & milite servant
 Armato tecti postes, adytumque tuentur
 Custodes, paucosque sinunt euadere limen
 Excipiunt tectis alios, aliosque repellunt
 Mille propinquantum cœtus, atque agmina mille
 Longius ex aula valido luctamine pulsant.
 Felices inde ad Sedes, atque aurea tecta
 Itur: at aulai in medio decora omnia Regis,
 Sceptrorumque vides sylvas, fascesq; togaſque,
 Regnorum imperia, erectique insignia fastus
 Cernis, & in summos tolli diademata montes.
 Purpureos regum vestes, roseosque galeros
 Innumeros capit alta domus, sacraeq; tiaræ
 Eois radiant baccis, & plurima gemmis
 Infula collucet; multoq; intermicat auro.
 Haud procul hinc ingens tectum, vastumq; cubile.

Pan-

*Panditur, & magno rutilat spectabile luxu
Hic animum dominator Honos dat iura superbus
Cordibus heroum, & folio se tollit in alto,
Quem procerum famulantū acies, & mille colentum
Orbe virūm cætus stipant, plausuque coronant,
Et circumfese agglomerant felicia Diuum
Agmina, pollentemq; Deum venerantur Honorem.
Hinc Pater armipotens, torquet qui prælia nutū,
Sanguineasque regit sæuo sub numine pugnas
Confidet, & bello inuictū procerū genus excipit aula
Cui decus æternum, & meritis decernit honores.
Ast lateri Bellona adstat soror: hæc quoq; fundit
Bellantum meritis palmarum ingentia dona.
Quin etiam belli fulmen, domitorque ferarum
Alcides generosus adest, ubi nobile dextræ
Ostentat clauæ pondus, stratique leonis
Insigne exuuium, & virtutum mille trophæa*

Hic

Hic grandes heroum animæ , & capita alta virorum
 Confidunt etiam solijs, nec fortia desunt
 Pectora: Dux Macedo ante omnes effulget in armis
 Sede sedens alta, laurus cui tempora victrix
 Cingit, & æternat nomen Mauortia virtus.
 Deindè duces Danaum, & primū duo lumina Graiū
 Pelides, acerque armis Laërtius heros
 Succedunt, geminiq; Atrida, & tota Pelasgūm
 Lecta virūm pubes; pulchroque sedilia cætu
 Præterea complent Teucrūm generosa iuuentus ,
 Magnanimusq; Hector, Priamusq; & nobilis author
 Romulidum pius Æneas, cui clara nepotum
 Plurima turma tenent solijs loca proxima celsis,
 Romanæque parens Urbis, populique Quirini
 Conditor, atque Remus, Coclesque, & Clælia virgo
 Et Fabiūm numerosa phalanx, clarique triumphis
 Scipiade, atque audax contemptor Scaeuola flammæ ,
 Nec

Nec non inuictus Romani gloria regni

Cæsar: Quin etiam Blancorum grandis origo

Hanc sibi Plancus habet sedem, & certamine felix

Pompeius, magnum nomen, culmenque Quiritum.

Parte alia hinc Phœbū spectas, pulchrâq; Minervâ,

Agminaque Aonidum, & Regem circumdare cernis

Illustres animas vatum, doctumque manipulum,

Cui crines cingunt lauri viridesque corymbi,

Æternumque decus diæ dant Palladis artes.

Hanc felix petijt sedem, limenque subiuit

Lux procerum Blancus; sed vix in limine primo

Ventum erat: en vltro venienti protinus omnes

Oclusæ patuere fores: namque inclyta Virtus

Pandit iter, Meritumque omnes a cardine postes

Abrumpit, reseratque aulam regnantis Honoris

Obstupere omnes, fatum mirantur eurtis

Qui portis aderant proceres, atque ostia tecti.

Per

*Per longas tenuere moras, & secula postes ,
 Nec tamen optatum possunt euadere limen .
 Ast sociâ virtute ibat Mauortius heros
 Intesuque graui Regis solia alta petebat
 Vestibus incinctus belli, galeamque micantem
 Aptabat capiti , pariterque ex ære decoram
 Loricam, leuesq; ocreas: ast fulminat enses
 Dexterâ: leua artis conamen nobile gestat
 Ingentem clypeum, Blancorum ubi picta refulget
 Fama virum, procerumque illustria facta parentum.
 Primum illic patrij felicia stemmatis astra .
 Blance micant, auro celestibus emula flammis ,
 Blanciadumq; author Plancum nitor inclytus Urbis,
 Et patrum primum sidus, multumque nepotum
 Agmen adest, proauumque nitent exercitus ingens,
 Purpureosque viros illic, ostroque decoros
 Cernere erat geminos Blancos, pulchrumque tiaris .*

*Innumerum cœtum, quosq; huic veneranda Quirini
Maestas Patris fasces concessit habendos
Blanciadesetiam Martes, belloque potentes
Fecerat ars illic, palmisque heroas opimos,
Et patrios Diuos puro calauerat auro,
Qui summos meruere lares, sanctosq; Penates
Cœlicolùm colere, & sacris venerarier aris .
Ast clypeo in medio Afsisi pulcherrima Patris
Gloria surgebat Diuus cruce pendulus alta
Ferali affixus ligno, palmasque, pedesque.
Hic Superùm sacras leges, & iura Tonantis,
Romanamque Fidem Tæponum tulit eminus oris,
Sed Diti exofus cecidit sacra victima cœlo.
Nec minus affinis Blancis Ferreria proles
Cernitur; hinc Superùm lumen, magniq; Parentis
Gusmani germen rutilat Vincentius heros,
Qui sacro tonat eloquio, mentesque rebelles*

Conciliat cælo, & Cocytum fulminat ore.
 Illic, Blance, tuæ addiderat molimina dextræ
 Ars operosa, almosque triumphos, victaq; bella,
 Partasque illustres duro certamine palmas.
 Pinxerat Insubres populos, quos marte tueris
 Impiger, & magno quæ seruas mænia Regi
 Hesperio, captasque vrbes procul hoste fugato.
 Fecerat, & Brisac ferro insuperabile saxum,
 Cui geris optatas audenti milite ductor
 Suppetias, licet armorum circumsonet horror
 Vndique, & obsessos cingant bella impia muros.
 Ingentemque arcem Buccu, te vindice, captam
 Sculpserat. Hæc inter Veluæ pulcherrimus amnis
 Ibat aquis, validosque animos, & fortia Blanci
 Pectora spectabat mirus, pariterque profundas
 Contemnentem undas illum, fluuiumq; secantem.
 O stupor! ô animi vires! inuictaque virtus!

Flu

*Flumine transacto, innumerum generosus in hostem
Milite stipatus paruo Dux Blancus adibat:
Ecce inimica vident signa, atque obuia mille
Agmina bellantum occurrunt: Iam vertere terga,
Iamque metu trepidare equites, quos ductor agebat
Blanciades, pedibusque parant confidere vitam .
Heu pudor! heu facinus, socij, quod tenditis, inquit,
Heros, quo fugitis segnes, num hæc patria virtus,
Num vester vigor iste? assuetaque pectora bello?
Sistite nunc miseri, ne vestra hoc gloria probro
Decidat indigno, nostrumue hoc crimen honorem .
Ne violet: nunc ergo fugæ hanc deponite mentem.
Quos terræ tractus alios, quæue arcis habetis
Mænia? sunt nobis aditus sunt undique septi.
En angusta tenet nos insula ; claudimur illinc
Hostibus; hinc pelago, hinc alto circumdamur amne.
Hoc solum remanet ferro sperare salutem.*

His dictis firmati equites, mirabile visu.
Vnà omnes rüere incipiunt, simul impete denso.
In vires ferri aduersas, sternitque, ruitque
Hostiles acies equitum delecta iuuentus,
Ceù medijs neglectus agris immittitur ignis,
Aut pauca in syluis spreta cum arfere fanilla.
Vixibus inde nouis immensa incendia voluunt,
Vittricesque vorant saltus bacchantibus Euris
Ingens sylua diu, heù facinus, cinis ilicet omnis.
Sternitur icùu oculi, atque truci cadit hostia flammæ,
Hand aliter paucis socijs fuit inclytus heros
Pralia per, mediaeque acies, aduersaque castra.
Ter conati hostes telis obsistere contra
At victi, pulsiq; fugæ ter terga dedere.

Talia per clypeum rutilant clarissima Blanci
Virtutum, meritique, & auùm monumenta virorũ.
Cominus ad Regis sedem iam venerat heros,

Plaus-

*Plausuque excipitur magno, gaudentque tuendo
Egregium textum proceres; & magna potentis
Facta manus spectant oculis latantibus omnes;
Ast opera alta probant, vera hæc testantur Honori
Mars, atque ipsa soror belli implacabile numen;
Tunc Rex amplexus Blancum, sic fatur ad aures.
Maeste animis Magne, ad nos sic via pãditur; & sic
Ingentes virtute sibi quæruntur honores,
Quæ meritis damus, hæc nostræ cape premia dextra
Hæc Regnator Honos, solioque locarier alto
Imperat, & Patrum cętu venerarier omni.
Hic colet æternùm litmen, sedemque tenebit
Blancus, & innumeros orbis dum sæcula voluent
Optatis felix gaudebit honoribus Heros.*

A D D I V V M
 I A C O B V M
 B L A N C V M
 E X M Æ V A N I A
 Ordinis Prædicatorum.

In cuius Os, vultumque mirabiliter Sanguis
 effluxit à Crucifixi latere; dum orabat, sibiq;
 à Deo signum aliquod salutis æternæ pre-
 cabatur; qua sanguinis delibatione ma-
 xima diuinæ dulcedinis vis est exor-
 ta, nec non & vehemens pro Chri-
 sto vitam sacrandi votum est
 conceptum.

E L E G I A I.

Fixus Amor nostras effudit sanguine fauces,
 Quàm pretiosa dedit pocula fixus Amor.

O' mi-

O mibi dulcis Amor, dulcedine dulcior omni,

Quàm tuus ille fuit dulcis in ore cruor.

Ille cruor fortunatum me cœlite pavit

Nectare, & ille fuit mellica mensa Cruor.

Mensa epulis Superùm, dapibusq; baud inuida Diuū

Guttura Sidereo tincta cruore beat.

Auræ latentum sileant conuiuia regum,

Quæque epulis cedat prodiga mensa meis.

Est minor in dapibus Luculli opulentia lautis,

Det licet insuetos, pabula mira, cibos.

Haud bibulum regni pretium Regina Canopi.

Sic gemmas Italo dat Cleopatra proco.

Vt tu felices misces in sanguine potas,

Mistaque diuitijs gaudia fundis, Amor.

Ille cruor dias etiam sub pectore flammæ

Fixit, & ardentes contulit ille facès.

Aetnam sanguis abit, mentemque exaestuât igne

*Victima sum tædis, prædaque facta rogo.
 Flamma urget stimulis, parvusq; ad grandia cogor
 Vota gerens animis grandior ipse meis.
 Calite vi flammæ rapior, citus auferor ales,
 Perque vagus terræ dissiata regna vehor;
 Iam videor patrias exul contemnere sedes,
 Et Superùm leges, iuraq; ferre Scythis;
 Iam dulcès sapiunt enses, sapiuntque furentum
 Dulcia lictorum vulnera, dulce mori.
 Quam vellem vestris appellere finibus hospes.
 Vicitrici ò nimium Parthe timende fuga.
 O mihi si detur Sinarum inuisere campos,
 Memnoniasque oras, Iaponidumque domos,
 Aut Lelegum, tractusq; Arabum penetrare repositos,
 Quæque colunt Thracæ littora, quæq; Cilix;
 His cuperem terris felicem occumbere mortem,
 Insanosque hilari corde subire rogos.*

Sanguinis hic pretium nostro det sanguis Amori,

Et reddat moriens vita cruore vices .

O' utinam hic rabido caderem data victima telo,

Hic si me sternant fulmina, victor ero.

Victor ero victus; prostratus ab hoste triumphos ;

Imbellique manu parva trophæa feram;

Si mihi sanguineum fudisti è pectore munus

Hæc eadem tibi erunt dona cruoris, Amor,

En age, Numen Amor , cœlestibus annue votis

Protinus affer opem; da mihi amantis opem .

Nulla in amore mora, procul impiger otia pellis;

Impatiensque sui tempora nescit Amor .

His ergo faueas votis, animosque secundes

Ne frustra ignescat pectore flamma meo.

Adsit opus, factumque meo iungatur amori ,

Ne quem corda gerunt, irritus ardor eat.

AD EVNDEM DIVVM
I A C O B V M
BLANCVM,

In cuius Natiuitate infueti flammaram splen-
 dores in vrbe Mæuaniz noctu colluxere sine
 vlla eiusdem vrbis lēſione: ex cuius por-
 tenti narratione arripitur anſa ad ca-
 nenda nonnulla alia mira ab eodem

Sancto patrata .

E. L E G I A II.

M *Ira vehunt portenta tuæ cunabula vitæ
 Edite felici ſidere Blance puer .*

Igni-

Ignibus innocuis nituit Mævania tellus,

Et pulchro visa est fulgere flamma rogo.

Natalis nox illa tui non inuida Phæbo

Illuxit patrio luce decora solo.

Insontes, referunt ciues, arsisse fauillas,

Mœnibus ignitas nec nocuisse faces:

Eripuit flammis vesanas Mulciber iras,

Et dedit his tantum lucis habere decus:

Tristibus excidijs, rabidoq; incendia dente

Exuit, & robur tollit ab igne vorax.

Vrbs ergo nitidis rutilat circumdata flammis,

Nullaque de facibus noxia damna refert.

Magna hæc dant tibi, iô, flammæ portenta nitentis

Omina, & auspicijs signa referta bonis:

Regales quondam cecinit sibi Tullus honores,

Ignæus ut pueri in vertice fulsit apex.

Quin etiam imperij lætum dedit omen Iulo

Visa

Visa per auratas serpere flamma comas,
Hæc maius tibi designant incendia regnum;
Imperia hæc flammæ nobiliora ferunt.
Flammiarum haud dispar vidit mirabile monstrum
Isacides Pastor membra pauore tremens;
Sed fuit hoc olli sceptri, rerumque potentum
Principium felix, imperijque noui:
Ergo te parili celebrent mea carmina laude,
Aequentque huic magno te mea pleetra viro.
Mirum illum faciunt portenta ingentia Virga,
Ingentemque canunt grandia facta manu:
Ille Paretonios labentibus æthere nimbis
Contudit, & multis terruit ille malis;
Numinis auspicijs Mareötide duxit ab ora
Isacidum intaëtos per freta sicca choros,
Dilectamque Deo gentem per inhospita traxit
In loca, ubi dulci flumina lacte fluunt:

*Educat hinc felix veris decora omnia tellus,
Pictus & aeterno flore renidet ager.
Illius imperio Neptuni ad regna tumentis
Sanguineas vexit turbidus amnis aquas,
Optatosque dedit latices ad verbera Virgæ,
Miscuit & populo pocula dura silex.
Dumque suas orans tollebat ad æthera palmas
Isacides hostes ense fugabat ouans.
Ast nec laude minor magnus mihi diceris heros,
Nam virtute micæ compare Diæ Puer;
Elicis Aetherios imbres de cœlite Rupe,
Ex qua Christiadum conditur alma Domus.
Flamma dum celso fundebas vota Tonanti,
Ignitasque dabas tactus amore preces;
Nec minus in dulcem vertit se lympha Lyæum,
Teque iubente rubent flumina tincta mero.
Incolumes seruas, rapuit quos patrius amnis,*

Quos-

Quosque suas subter contumulauit aquas.
Humanis linquens habitata cubilia monstris
Prata adiit Superum, te duce, turba virum.
Tu precibus membris hominum discedere manes
Cogis, & extemplo vertere terga fuge.
An quæ Meuana vallabant mania marte,
Non valere tuæ soluere bella preces?
Quis te ergo paruum faciet, puerumque ciebit,
Cum magnis oreris par Puer ipse viris?

A D D I V V M
VINCENTIVM
FERRERIVM

ORDINIS PRÆDICATORVM,

Et affinem Illustrissimæ

BLANCORVM FAMILIÆ.

EPIGRAMMA I.

C*vr Chalybem te fata vocant, durumq; rigescis
In patrio Ferro, nobile germen auum,
Omnia nomen habet, Strygio sed ferrea regno
Sęcla; tuus nobis aurea condit amor.*

AD

A D E V N D E M.

Qui aliquando iussu, imperio, vi, aliquando sola
 manu impositione, ac vestium tactu
 ab energumenis fugabat dæmones,
 sedabatque in vexatis carnis
 perduellionem.

EPIGRAMMA II.

Voce, manu, imperio nutu, vi, vestibus hostem
 Tartareum superas, Cyprigenæq; dolos.
 Cuncta tui fulgent miris cumulata triumphis,
 Ergo Vincentis, quam bene nomen habes.

IN

I N E V N D E M.

Cuius Corpus tribus annis inhumatum popu-
lorum deuotioni fuit expositum.

E P I G R A M M A I I I.

I*N*tumulata iacet templō Ferreria proles,
Nec tumulum inueniunt frigida membra diū.
Num fuit urna heros indignus? falleris; Urna
Tanti indigna fuit pignus habere viri;
Egregiumque caput, nullos quod noscere casus
Debuerat, fatum contumulare timet.

I N E V N D E M.

In cuius cellulam ad labefactandam Sancti pudicitiam impudens fœmina immissa per eiusdem igneas adhortationes ad penitentiam reuocatur .

E P I G R A M M A I V.

Quid petulans graderis Diui ad penetralia, pellex
Anne putas castum, tam violare thorum?

Oh stupor, in flammeas Diuus sese erigit iras ,

Vnde timore cadit, quæ fuit ante procax.

Tunc gemuit spreto Cythereius ales amores .

Sic meus infelix ignis ab igne perit !

AD

A D E V N D E M.

Quem multa Christianorum millia diuinæ præ-
dicationis efficacia ad pœnitentiam exci-
tata sequebantur per vrbes, per oppi-
da, vbi Dei verbum diffusurus
erat.

E P I G R A M M A V.

B Lancorum iunctus generi Ferrerius heros
Mille hominum cœtus cœlite voce rapit.
Innumeros agit ille choros, agit agmina mille,
Et vocat eloquio saxea corda virum
Num nobis magnes orcris, quo dura trahuntur
Pondera; sed Ferrum in nomine, Diue, geris?
Vertitur, an natura tibi, an nouus editur ordo
Cum lapides, Ferrum, vi meliore trahis?

Illustrissimæ Dominae
D. VIOLANTI BLANCH

MARCHIONISSÆ S. IOANNIS

Regia Basilica Spiritus Sancti
 funebri pompa parentat .

EPIGRAMMA VI.

S*I tuus in lacrymas Coniux tibi totus abiret,
 Seque tuum in fletus verteret omne genus,*

*Si premerent tua fata etiam, terrasque, polosque,
 Nil gement casus, hoc mihi crede, tuos*

*Quas ergo lacrymas, dabimus quæ munera luctus
 Blanca Tibi: dispar dum dolor omnis erit .*

*Hos cape, quos gemitus Ignei dant Numinis ades,
 Hæc tua debebat funera flere Domus.*

Ad

Ad Eandem Dominam

MARCHIONISSAM

In annosa etate obeuntem.

EPIGRAMMA VII.

C*ur tibi traxerunt triplices tot lustra sorores,*

Cur longa implevit tot tua vita colos?

Dant paucis, eheu, seros traducere soles!

Corripiunt multis impia fata dies!

Sola tibi celerem cohibens Libitina furorem

Longuos annos tollere tarda fuit;

Nosco equidem; timuit citius te sternere letho,

Nam immortale caput crederat esse tuum.

I N E A N D E M,

E P I G R A M M A V I I I.

Hoc solùm geritis parcendi nomina Parcæ;
 Parcitis ast nullum sternere cæde caput;
 Vnde nec illustrem indulstis tollere Blancam,
 Quæ nullos casus noscere digna foret.

A D E A N D E M

In hebdomada Passionis decedentem.

E P I G R A M M A I X.

Dum tristis gemit Atherij pia funera Regis,
 Totus & ingemitus flebilis Orbis abit,
 Perpetuo claudis morientia lumina somno,
 Teque tuo rapiunt ultima fata Viro.
 Host tibi debebat tellus diffundere luctus,
 His lacrymis tantos illacrymare rogos.

IN

IN EANDEM.

Pro cuius funere emortualis pompa
in Ecclesia Spiritus Sancti
erigitur .

EPIGRAMMA X.

Q*uæ cernis positi decora inclyta Mausolei,
Hæc Blancae meritis erigit alta domus,
Quasque faces spectas Blancae pro funere fulgent
Lapsaque ferali sidera luce gemunt,
Quasque vides pompas, tristisque tumentia luxu
Limina, & insigni tecta superba rogo.
Omnia sunt Blancae parvæ munuscula laudis,
Namque omni fastu hæc fœmina maior erit.*

L A C R Y M Æ

Illustrissimi Domini

D. MICHAELIS BLANCH

MARCHIONIS S. IOANNIS,

& primi moderatoris in Regia

Ecclesia Spiritus Sancti

obortæ

In obitu dilectissimæ Coniugis

D. VIOLANTIS BLANCH.

E P I G R A M M A X I.

C*Vr mibi te Libitina rapit sine coninge coniux,
Ab fidus socius sim tumulo, & thalamo*

Me, mea, ne linquas lacrymarum gurgite mersum.

Vnaque nos condat flebilis urna duos,

Vxor

*Vxor ad hæc; extrema Viro solatia præbens,
Inquit, & occumbens hos dedit ore sonos.
Me mea funereo sine lumina claudere lætho,
Nec sistas Diræ ferrea iura Deæ;
Sed triplices in multa trahant tibi secla sorores
Annos, quos nunquam noxia fata premant.
Virgineos nam mille choros alis: omnia & Ignei
Numinis alta Domus quæ tenet, ipse regis
Hinc si me rapiat mors, vix caput occidit unum,
Sed plures vno te moriente cadunt.*

IOSEPHI ANTONII
M O R B I L L I
NEAPOLITANI I.C.

CARMINVM
LIBER SECVNDVS.

Ad Illustrissimum Dominum
D. IOANNEM THOMAM BLANCH
Oliuetentium Marchionem .

Alij alia sequuntur , Author verò Musas :
quarum ductu celebrare gaudet
Blancorum proceres .

O D E I.

Heroum soboles, procerumque excelsa propago
Blanciadumque decus .

Castra iuuant alios, quos horrida bella secutos
Martius ardor agit :

Et

Et sua per terras partis resonare triumphis

Nomina gaudet eques.

Tela manu torquere ferox, arcumque sonantem

Tendere miles amat.

Hic saltus, lucosque colit, perque inuia sylue

Cuspide figit apros,

Insequiturque feras, celeresque ad prælia damas

Sanguinolenta vocat.

Et canibus cingit montes, camposque, dolisque

Vallat ubique nemus.

Puppe petunt alij Nerei vada salsa, fretumque

Remige trañciunt.

Eoq̄ cupidus gazæ per cærule Ponti

Poscit auarus opes:

Nec timet hic vitam fragili confidere ligno

Prodigus ipse sui.

Ard ua vincit amor lucri, scit temnere darum

Am-

Ambitiosa fames.

Et tamen aggesti ingenti superincubat auri

Pondere diues inops .

Et si tota fluat pretiosa opulentia Gangis,

• Diuitiaque Tagi,

Aut huic rura beent, Hebriq; & Hydaspis arena,

• Nec saturatur hydrops .

Est auidis natura parum, nec celite gaza

Sufficit ipse Deus.

Huic multo irradiant aula tumentia luxu,

Multaque gemma nitet.

Miltibus huic niueis tolluntur in astra columnis

Culmina summa domus ,

Latitidque fremunt epule, & spumantia in auro

Diuite vina rubent .

Fulmina sepe ruunt summū, d stupor, aurea miscet

Pocula sepe cruor,

Mer-

Mergitur argenteos inter crateras iniquo

Naufraga vita dolo,

Hunc solers sua cura vocat ; sua quemque voluptas ,

Me mea musa trahit,

Me meus Aonidum duſtu decora alta virorum

Dicere cogit amor,

Me famam, nomenque tuum , meritumque parentum

Blance referre iuuat ;

Da dignam, Tymbrae, lyram, da digna camænis

Carmina Phœbe meis,

Blancorum, ut celebrem laudes , procerumq; parētū

Nomina laude canam .

In Beatum Franciscum Blancum,
ex Discalceatorum familia San-
cti Petri de Alcantara in Ia-
ponia insula martyrij pal-
ma insignitum.

O D E II.

O *Di probrosa plena proteruię
Lasciuientis pleęta cupidinis,
Lyraſque amantum odi, & profanas
Cypriginę celebrare flammās.
Auferte linguas hinc procul improbis
Addięte Pindi cętus amoribus
Auferte, noſtram nec pudendis
Carminibus violate mentem.*

Phæ-

Phœbea pubes; occulat os modis .

Fates nefandis: Cyprius eheu,

Quot cantus Orco dat triumphos?

Quotque replet Phlegetonta palmis.

Nam me pudico ludere barbito ,

Dignumque cælo tangere nablium ,

Iuuatque Musarum sacerdos

Plectra pijs agitare palmis.

Non desidi me vinciet otio

Neglecta tellus, imaque deseram

Ales, pudendis, nec Camænis

Voluar humo similis colubro ;

Ast plenus almæ numine Pieridos

Imas relinquens terrigenum domos,

Fauente Phæbo, ducar ales

Dadalea per inane penna ;

Et factus astris altior æthera

Musis reuisam, testaque cęlitum, &

Iberiæ lumen, nouumque

Cælicolũm modulabor astrum,

Magnisque dicam laudibus: ð nitor

O lux Olympi, ð nobile Siderũm

Decus canam te, Blance, teque

Hesperia generosus heros

Feram perenni carmine posteris.

Ast ordo laudum quis? dubius trahor ;

Hinc vestra me virtus, & illinc

Cogit auũm, procerumque nomen,

Sed quid paternæ fumus imaginis

Prodest? suis si moribus occidat

Virtus: Auorum clarus (eheũ)

Collabat omnis honos in ipso,

Cuius parentum laus in origine

Sola est, & alto sanguine proditus

Turpis probrorum saepe fons est,

Et scelerum pudibundus auctor.

Ponam ergo stirpem fascibus inclytam,

Claraeque gentis fulgida nomina,

Vestraeque tantum facta dextrae

Innumera cumulanda laude;

Dicam, & triumphos, partaque lapone

Trophaea, & ingens excidium stygis,

Spretamque licitorum furentum

Barbariem, rigidumque telum.

Qua voce Regem reppulit impium

Ibera proles; plausibus audiant

Adæ nepotes, gaudioque

Audiat obstupescens aether.

Quid sistis enses improbe? quid diu

In me moraris spicula? non ego

Insanientes has bipennes.

Aut

Aut rabiem; gladiumque curo.

Tolle has moras, sunt otia funera.

Festina prestant vulnere gaudium.

Diū crucesque, ensesque, & iras

Opto necis pretiosus emptor.

Evolve cunctum hoc in caput impetum

Tyrannis: hīc sunt corda securibus,

Nam dat mihi numen dat ingens

Robur, & aetherium vigorem?

Hæc fatus hæros. O adamantinam

Virtute mentem: non mihi si sonent

Centum ora possum, Diue, vestrum

Herculeum celebrare pectus.

Ad eundem Martyrem,
Cuius triumphus canitur.

Dum post eius mortem plurimus sonitus
per aerem mirabiliter auditur.

O D E III.

V Idetis, an me ludit amabilis
Imago pompæ? iam videor pios
Audire plausus, & vagantes
Ceruleum per inane turmas.
Auditis? ò quas prætereuntium
Lyraſque, vocesque audio cœlitum?
O quos ſonantes miror alta
Nube ſuper reſonare currus?
Non viſitato exercitus agmine
Cælum coronant, altaque nubium.

Fe-

Festiva discurrunt per axem

Cœlicolùm glomerata pubes .

Quæ leta cęlo classica mugiunt ?

Ecquis tubarum lenè frementium

Clangor? quadrigarumque flictus

Insolito sonuere pulsu?

Sed nosco pompam, nosco poli decus.

Fertur curules inter amabiles

Iberus heros, ipse Blancus

Tranat, iò, generosus auras .

En quale fuso sanguine nobile

Gerit trophæum victor ad çthera,

Nouisque palmis, & triumphis

Assisium decorat Parentem ?

En ut minantis fulmina dexteræ,

Irasque temnit Principis impij

Dum vera fert summi Tonantis

Dogmata Iaponidum per urbes.

Vides opimis, ut spolijs redux

In astra tendit? cernis ut improbum

Còercet Orcum, & praeliantes

Conterit Eumenidum phalanges.

Vt ille vinclis frenat aheneis.

Ditem, & catenis edomat asperis

Manes, relunquantemque vinclis

Tartareum Phlegetonta vincit.

Cedant frementum praelia turbinum

Cedant & Euri. Sistite barbari

Ventique, Caurique, & procella

Aërios violare campos.

Dum Blancus heros gloria siderum

Scandit nitentes Cælicolum domos.

Audimur: Iras ponit Auster,

Praelia detumere cælo.

Ad

Ad eundem Iaponiæ Martyrem
Pro incolumitate Illustris. D. Mi-
chaelis Blanch Marchionis San-
cti Ioannis .

O D E IV.

D*ive Blancorum generosa proles,*
Additum cælo, Indigetisque lumen .

Vota, quæ fundo, precibusque plenum

Accipe carmen .

Tu potes dextrâ dare largienti ,

Nam potens Diuum dominaris aula ,

Maius optatis, animosque vincens

Munus amantes .

Qui tuus sanguis, procerumque sidus

Fascibus claret Michaël decoris .

Eulget, & Patrum iubar, atque anitæ

Gloria gentis.

Dexter huic vultu faueas benigno

Vltimi ò felix reparator Orbis,

Et tuum hunc herosa tuere, & alto

Aspice cælo.

Arceas primùm Michaëlis æde

Tela feralis truculenta fati

Tristium pellas nocuum malorum

Eminus agmen.

Hec nimis Blanci gemuere vultus.

Coniugis charæ, miserans nefastum

Proh dolor fatum, dedit ipse mergens

Flumina luctus.

Dulce solamen precor asser axe

Amplius ne lugeat inquietis

Lacrymis coniux; nihil & maligni

Visere possit.

Deinde fortuna recubans sub alis

Diuitum gazis cumuletur aureis,

Principum fastu decoratus almo

Fulgeat heros.

Huic & æternos operosa soles

Atropi voluat colus, & secundam

Nestoris vitam, meritoque mille

Sæcula donet.

Occidat nunquam generosa virtus

Moribus sacris, pia vita Blanci

Nesciat casus, ruitura nullo

Decidat cæno.

Sin sinant hoc fata inimica vita

Mille post lustra hunc rapias in altam

Celitem sedem, sociumque Diuis

Inuehe Cælo.

Nauis

Nauī quæ eundem B. Franciscum
 Blancum in Iaponiam insu-
 lam vehit.

O D E V.

L Vci filia nobilis
 Pinus, quæ tumidi cærule marmoris
 Fines alite carbaso
 Sistas Iaponis incolumē plagis
 Ingens sidus Iberiæ,
 Patrisque Afsisi pignus amabile
 Blancum, qui tibi creditur
 Serues Oceani per vada sospitem.
 Sic te lumine prospero,
 Ledci Iuuenes lucida sidera,

Vrse

Vrsæ, & lumen amabile,

Stellarumque nitor te regat aequore

Et felix tibi fulgeat

Lux monstrans pelago cæruleas vias,

Neptunique pericula.

Ponant ò utinam prælia turbines,

Pontum, & voluere subdolum

Parcant Aeòlij Numinis agmina,

Dum fers finibus ultima

Eois Iaponum præsidium potens,

Et fulcrum Fidei nouum,

Magnumque excidium Tartaræ domus,

Nec te in saxa sonantia

Disiectam rapiant seuæ Aquilonibus

Austri insania dissidens,

Aut hostis Lybicus Syrtibus Africi

Figat vis: at Ethæsiæ

Fe-

*Felici repleant carbasa flamine,
Latifque auspicijs ferant .*

*Felix perge ratis, sin tibi fauerint
Auræ; plurimus Ætheris*

*Astiorumque fauor non deerit tibi,
Dum gratum vehis hospitem ,*

*Dilectumque Dei pignus amoribus,
Et Diuis decus additum .*

*I' ergo, & tumidam tunde superbiam
Vndarum imperiosior*

*I' felix per aquas, i' pete marmora
Argo dignior inclyta .*

*Audax illa prior remige nobili
Intentata maris freta*

*Sulcauit, celebres per vada Navitas
Vexit sydere prospero,*

Optataque plagis Colchidos appulit

Phry-

Phryxei hinc ubi velleris

Auratum exuvium Aetiadis tulit

Sage fraudibus impia,

Sed furti celebris crimine diuitis}

Inter fulgere sydera

Prædatrix vehitur numinum inanum

Iussu Puppis in æthera.

Instrumenta probri, prob scelerum nefas!

Alto digna manent polo?

Sunt furtis etiam præmia turpibus

Est & dedecori decus.

At tu Memnonijs finibus ultimis

Raptorem haud vehis improbum,

Qui fallax populis Aesonio dolo

Gazas auferat aureas.

Blancum heroa geris, qui pretiosius

Cæli vellus, & inclytas

Fert

*Fert oris Iaponum diuitias poli,
Diuorumque opulentiam.*

*His nunc eximijs, puppis, honoribus
P felicior, incipe*

*Euro vela leui tendere; dum tibi
Arcessam prece prosperas*

Auras, & Zephyros carmine supplici.

Euocantur Auræ pro eiusdem

Nauis incolumitate.

O D E VI.

D*Extro fauete sibilo
Tranquilla pubes Aeoli.*

Secundo ades huc omine

O Au-

*O Aura florum spiritus,
Fer & tepentes aeris
Cætus, fer alites choros.
Dum vela pinus explicat
Per alta ponti cærule
Heroa ducens inclytum
Extrema ad arua Iaponum,
Qui lumen axis inuehit
Orbis nitore cælite
Auerna pellens nubila
Cæcis virorum mentibus.
Et solis instar ignei
Optat nefandas Tanari
Vmbas Eöo pellere.
Vbi nitorum ianua,
Phæbique cuna lucidi
Fulget decoro lumine.*

Mox

*Mox cernet ora Memnonis
 Suis coruscum finibus
 Nouum nitere Cynthium ;
 Qui surget, almus Hespero,
 Lucemque fundet cœlitem.
 Adestis ergo prosperę
 Miti flabello Ethesiæ,
 Totoque ferte Nereo.
 Blanci carinam sospitem .
 Arcete bella turbines
 Procul procellas trudite
 Sęui furores Africi.
 Intacta seruent marmora
 Euri secundi flamina .
 I' sponse Florę roscidæ
 Blanco comes, cumq; excoquet
 Latrantis ira sideris,*

Et

Et dira Càncri incendia.

Quas Blancus oras trañcit,

Quò Phæbus axe desuper

Ignita torquet spicula,

Solisque tellus acribus

Adusta feruet æstibus.

Tui hìc susurri amabiles

Agant choreas garruli,

Letoque ludant agmine

Nerei per vdas semitas,

Æstiva pellant tædia,

Et lene frigus suscitent,

Ne Diuus igneos sentiat

Sani furores scorpij.

Vocat Musam ad canendam eiusdem
dem Beati laudes.

O D E VII.

Age celsi moderatrix Dea Pindi,
Ades huc ò properanti pede Clio,
Preme plantis venerantū, preme dorsum Zephyrorū,
Famulantum quate currus Aquilonum.
Tibi plausu famuletur chorus omnis
Heliconis; tibi carmen modulanti
Procul horrens petat Auster Garamantum
Regiones; tibi ponat gradienti
Notus iras hyemales: eat exul truculenti
Furor Euri, tibi Blancum celebranti
Lævis adsit sonus auræ Zephyræ.

Age

*Age Clio, quate plectrum, cane Blancum
Iubar ingens, decus alnum Superiorum,
Cane Iberum cane sidus venerandum,
Qui Orientis rutilantis, Iaponumque
Loca lustrat pede sacro, etherisque
Piat undis populorum regiones,
Furibundique tyranni, haud timet arma.
Sed ut ad dulces hymenæos celebrandos
Metuendam crucem adit sic properanter.*

In Dium Iacobum Blancum

Ex Mæuania Ordinis Prædicatorum,

Cuius virtute pulsus, fugatique sunt mali dæ-
mones ex innumeris Ergumenorum cor-
poribus. Ideò ab Auctore fingitur in hoc
Dithyrambo maximus Satanæ dolor, &
furor aduersus eundem Sanctum.

ODE DITHYRAMBICA VIII.

A Cri me rapit impete
Gaudens diffidijs furor.

Irarum furit intimis

Aetna medullis.

Heu dolor! unius

Imbelli superor manu.

Solus Auernum

Vincit homunculus.

Proh pudor! Magnus dominator Orci

Inferum Reſtor, Strygiusque Princeps

Terga minaci

Vertere Blanco

Cogor infelix; rapior profundo

Dura reuinctus compede.

Ast quid hoc? patiar pudendum

Tam nefas, tam vile probrum, notamque?

Egone, parent cui nigri lacus,

Regnaque Tænari

Temnendi hominis nutibus obsequar?

Vilisque subdar unius iussu viri.

Absit tale nefas Tartareo duci.

Sume animum fugitiue anime, & de pectore turpem

Pelle timorem.

*Aude; siste fugam, tuas
Reuoca vires magnanimum cor,
Et saeuum in hoste perge vindex.
Occidat audax
Tartarei euersor decoris, cadat hostia Diti
Infandum scelus.
Adeste fidi, adeste manes.
Oti vincula soluite;
Currite segnes
Currite desides
Gorgones, Eumenides fera monstra
Precipitate gradus
Ocyus omnes
Ite citi; celeri famuli pede pergite; flammis
Amplexa manibus Diræ, Stygioq; Tonanti
Date tela nigra cohors, date fulmina famuli;
Et sagyttas, & secures vestro ferte Numini.*

Et

*Et bipennes, & dolones, arma mille ducite
Deque Dite, deque Auerni dira sede Tartari
Spicula festinate.*

Sistite: nescio,

Quo cor pauore palpitat

Membra rigent gelu,

Mentemque occupat anxius horror.

Aude anime, & pavidos eijce corde metus

Blanci expaues vecors manum?

Hominem formidas? qui Superos

Olim ausus es insurgere in hostes

Ipsumque ætherio folio depellere numen.

En age felicem sequere impetum.

Hùc hùc ultrices accedite sæuius Iræ.

Adsit scelerum numerosa phalanx.

Adsit, & imo

Tartaro infestas truculenta tædas

Tisiphone gerens .

Ducat & ardentis dira Megæra faces ,

Infandumque caput sæuis armata colubris

Alesto odijs misceat animos .

Mihi ferrum properetur; celerentque

Crudeles Achèronte furores .

Sanguine multo

Mens est opprobrium violati ulciscier Orci .

Rursus mihi anxius timor pectus quatit

Novus mihi pressam impedit vocem pavor .

Est potens hostis; validisque Blanco

Viribus omnis

Militat æther .

Non ille suo, at Superùm maximo

Robore pugnat .

Parce ergo, parce vis furorum

Parcam? qui dulces hominum mihi tollere prædas,

Me-

Meque feris compescere vinculis,

Deque humani pectoris arce

Nostrum pellere militem

Perfidus audet .

Moraris adhuc vindictam animæ?

Perge, festina furor, insueto

Penæ flagello

Irrue in hostem!

Dubitas? pigras inducias furor

Odit, amat pernix malum.

Hostem, heu, tuentur astra, cælum

Auspicijs fauet ;

Forti protegit egide.

O nimium mihi

Crudeles Superi, crudelia numina cæli.

In me quid ruitis semper contraria votis?

Vos, vos etiam pœnas dabit is.

Im-

Immunis haud ibis meis aether malis.
Cecidi quondam sedibus altis
Victus: ascendam super astra victor,
Ad fera rursus
Bella ciebo
Sideream domum .
Ast ego quid Titania demoror agmina vinclis .
Ite caelestes domitura sedes
Inclyta pubes,
Hostis est, qui non mihi maectat hostem,
Ille Riphæi iuga celsa Montis,
Ille frondosum Rhodopes cacumen ,
Ille suprema glaciæ cornu
Eruat Osse .
Deferat omnis
Deferat insula Nereum
Hinc tu connixis manibus saxa addita saxis

Cau-

Cautesque, rupesque, & iuga montium

In alta torque sidera

Maxima nostræ

Gloria gentis

Inclyte Rethæ

Superosque laceſſe proteruos,

Quos ego! ſed prohibet dicere plura dolor.

I N E V N D E M

Diuum Iacobum Blancum,

Cuius natalitius ortus multis prodigijs insignitur præsertim miro flammarum splendore , & triplicis lunæ apparitione.

O D E IX.

S*Virge Musa concolores
Impedita flore crines,*

Per virentes arua Pindi,

Perque colles, perque prata

Carpe molles ungue frondes,

Flore verno cinge tempus,serta neſte crinibus

Parce nunc potentiorum

Sa-

*Sæua Principum referre
Bella parce, differ arma.
Pone fulmina, & secures
Sume pleetra, barbitumque
Garruliq, Dithyrambi voce Blancum concine.
Ille felix dum parentis
Exit aluo, fert Olympo
Lumen ingens; fert decorem
Insuetæ lucis Orbi.
Lustrat atræ noctis umbras,
Nam triplex coruscat inter astra Cælo Cynthia
Oriente herõe Blanco,
Mediâque lune luce
Radianti fulget ore
Ipse candidus puellus
Blancus editus sub auras.
Patriæque visa flamma mira muros cingere.*

Rutilare pulchra tantum,
Nec cremare visa cines,
Sacer Oreb qualis Ignis,
Qui micabat non edebat
Dente flammeo rubetum.
Fulgeat nouo nitore cælum. Terra fulgeat,
Igne miro, flammulisque
Astra, Blanci vagientis
Decorate luce cunas,
Atque pulsis noctis umbris
Celebrate sidus ortum.
Hos honores, has decoras luce pompas fundere
Debet æther, debet Orbis.
Ille Blanco namque nato
Noua lumina, & nitores
Sibi cernit obtinere
Mille preda, & trophæa

Sumit ex Auerna sede rapta, Blanco vindice.

Hic nouum decus, nouumque

Celebrandum Numen aris

Sumit Orbis, atque sacris

Cumulatur mille donis,

Præmijsque gaudet almis.

Plaudat ergo Terra Blanco; plaudant ergo sidera.

Beatus Blancus de Blancis

De Veneris, & Satanæ dolis

triumphator,

O D E X.

Profer, iö, palmas, Erato, geminique triumphi
Concine Musa decus.

Quem Blancus Superum non ultima gloria Diuum
Victo Acheronte tulit.

Egregius formà iuuenis, quo pulchrior alter
Non fuit oris honos,

Ornauitque genas roseum iubar, undiq; pinxit
Aurea pompa comas,

Huic geminæ etherij radiantia sidera vultus
Enituere faces.

Non

Non sic veris opus fundit per florea tempe

Flora decora sinu ,

Aut ostentat odoratum rosa nobilis ostrum,

Purpureasque genas ;

Non sic astra polo, non sic argentea cælo

Cynthia luce micat.

Multi illum thalami, multi optauere puellæ,

Idaliique Thori.

Obtulit huic vetita insidijs solatia mille

Officiosa Venus

Ille Dioneos spreuit generosus amores,

Lusit, & ille dolos,

Nec niueum tetigit pectus, mentemque flagrauit

Sæua Erycina rogo

Neglectus defleuit Amor, pharetramque sonantem

Fregit & erubuit,

Dum frustra tædas, frustra que intorsit in hostem

H

Lu-

Lurida tela manu,
Quin etiam Ditem, & victum Phlegetonta coëgit
Vertere terga fugæ,
Nec fraudes valere Strygis, dum vindice Blanco
Concidit omne nefas,
Fusa iacent dextrâ Plutonia regna potenti,
Tartareique lacus.
Profer, iô, palmas, Erato, geminique triumphi
Concine musa decus
Tartara formidant cuncti, sed Tartara Blanci
Robur Auerna pauent
Vincit amor cunctos, Blancus deuicit Amorem,
Et Cypriæ arma Dee,
Profer, iô, palmas, Erato, geminique triumphi
Concine Musa decus.

A D P H O E B V M,

Quem precatur inuitatq; Author
ad celebrandas Blancorum
laudes .

O D E XI.

P*Hæbe Musarum iuga celsa linqvens
Te precor, sistas, ubi verna semper*

Flore Sebetus fluit inter arua

Amne benigno .

Hic tui Pindi, Aonidumque fonti

Æmulus multò resonante vatum

Obstrepit cantu, patrijsque mugit

Mille Camænis

*Plurimo qualis vaga flexuosi
 Lene Meandri fremit unda olore;
 Murmurat qualis modulis volucrum*

Ripa Caystri,

*Huc petis pulchro redimite sero
 Aureos crines, ubi amena rura
 Elysi prato, Hesperidumque rident*

Æmula campis,

*Aut ubi ingentes caput inter vrbes
 Urbium regina potens, decusque
 Nobilis Siren gerit, & virenti*

Surgit in agro,

*Hic canas, Thymbræ Pater perenni
 Laude Blancorum meritos honores,
 Quos dedit magnis cumulata factis*

Inclita virtus.

Quid prius digna referas Camena!

*Lucidum an gentis genus, & parentum
Nobilem stirpem; quibus astra auito
Stemmate fulgent.*

*Mille num ductos recines triumphos
Hostium castris, populisque victis
Mille an heroum celebrata claris
Nomina bellis.*

*Imperii Plancum celebrem Quirini
Consulem sumes cithara canendum
Vnde Blancorum genus, vnde Patrum
Nobile nomen.*

*Diditur terris numerosa proles,
Vnicum temnens habitare limen;
Appetunt magni sibi magna; & ingens
Grandia quærit.*

*Gallia extremas penetravit oras.
Et suos egit patrios penates*

Italùm campis, coluitque regnum

Gentis Iberæ,

Hinc nouum Blancos petiſſe tectum

Fertur, & Sirenis ad alma tempe

Prospero tandem patrias tulerunt

Omine ſedes;

Hùc prior Regni moderator ingens

Appulit ſacro decoratus oſtro

Carolo ſeruans ſolium Gerardus

Prouidus Heros,

Purpura clarum haud ſileas Othonem,

Et Quirinali trabea decoros

Praſulum catus, precor, infulatos

Concine Patres

Quattuor ſummo rutilant in axe

Aſtra Blancorùm, totidemque ciues

Celitis, tecti veneratur Orbis

Thu-

Thuris acerra;

Deinde, & heroum innumeros maniplos

Prælio illustres animas parentum

Militum dicas, proceresque magnos

Fulmina belli.

Prole Marcelli geminâ parentis.

Pulchra Sirenum Vrbs nimium tumescit.

Inclytis ambo titulis coruscant,

Moribus ambo,

Fama Blancorum; velut imbre crescit,

Duplici in Fratre, vnda fluentis amnis,

Et sua qualis face Phæbus inter

Sidera fulget.

Claret insigni pietate Michæel

Marte Germanus micat inter omnes

Fortium cætus, validusque viuit

Terror in hostes.

Ad Illustrissimum
 MARCHIONEM S. IOANNIS
 Prouidum, & primum Recto-
 rem Sacræ, & Regiæ Domus
 Spiritus Sancti.

Ob prohibitionem factam annuæ euagationis
 ab eodem Virginibus in ipsa domo deten-
 tis, & ob maximam uigilantiam eius-
 dem ad eas regendas.

O D E XII.

Æ Genam imperio, ð quam bene prouido
 Multam, Blance regis Virgineam manus,
 Quam sacro cohibet carcere Numinis
 Ignei, te uigili, domus.

Tu

*Tu prudens animi legibus integris
Addis femineæ fræna licentiæ,
Æternumque vetas, dux bone, núbili
Iuris fadere Virgini.*

*Sacrati ex adytis liminis annuos
Discessus, reditusque: haud temerarias
Curas, ò Michael, tot querimonias,
Sed stas mole tua, mari.*

*Cen cautes medio, fluctibus undique
Excussa, & teneram quam tibi credidit
Pubem Cælicolùm Numen in intimis
Tu septam penetralibus.*

*Servas; atque malis protegis: haud secus
Tutatur pavidas pastor ouilibus
Agnas, & stabulis condit amabilem
Turbati pecoris gregem;
Vesanos ouibus cum catulos læ*

Im-

*Impastumue lupum, quem famis improba
Vis urget stimulis, insidias videt*

Circum pabula tendere .

*Sed cur, ò Michaël tam leue contulit
Regnum exosa viris, semper & inuidia
Sors magnis: minimum est imperium tui*

Moli femina consilii .

*Eheu sæpe scelus, proh pudor, insidet
Auratis solijs, sceptraque belluis
Haud impar manibus sæpe gerit: caput*

Terræ dedecus imperat .

*Et mens digna Tui, dignaque diditis
Terrarum imperijs; nec ditionibus ,
Nec regum meritis fulget honoribus ,*

Nec cingunt diademata .

*Orbis dimidium ferre potens caput ,
Aut fasces decorant. Quid queror? inclytis*

Sunt

Sunt hæc æqua tuis pondera viribus .

Regnum est femina maximum .

Ventos non equidem est tam labor improbus

Vinclis induere, aut compede diffitos

Euincire notos : cura minor freti

Frænos addere fluctibus,

Aut mulcere trucis pectora tigridis ;

Quam frænare animum femineum: Viri

Vestro state alacres imperio: nimis

Est monstrum variabile .

Et ventis leuius; maius & æquore

Portentum mulier: Dux scelerum malum ,

Dilectumque nefas: illacrymabilis

Humani generis lues .

Monstrum hoc Herculeis viribus æmulo

Rectores animos postulat, inçlyto

Quos sub corde geris Blanciadam nitor

Præses maxime virginum.

Ad

Ad Illustrissimum

D. IOANNEM THOMAM

B L A N C H

Marchionem Oliueti Inuictissimū

Militem ob insignem victoriā

partam in Velua Insula apud

Flandriam.

O D E XIII.

*Q*uod me ducite præpeti

Penna Pierides, non sine numine
Ales tollor in ætra.

An ludor? volucris iam videor plagas

Vel-

Velæ errare per exteras,

Audire, & sonitus, bellaque Martij

Misceri undique buccinis .

Hinc tormenta tonant aenea, & igneam

Aetnam faucibus euomunt,

Implentque horrifonis antra fragoribus ,

Et cælum ictibus impetunt:

Illinc axe ruunt fulmina; ferrens

Imber grandinat æthere,

Telorumque pluit nimbus, & hostium

Præcep exitium ruit*.

Lethali æra micant lumine; militi

Portendunt tenebras necis:

Illinc mors vehitur per vada sanguinis,

Soluens vela furoribus .

Vrnæ deficiunt exanimis; deest

Tellus plurima funeri,

Exan-

Exanguesque viri, & busta cadaverum
Tollunt culmina montium.

At quis vectus equo per medium furit
Agmen Marte animosior.

Dux ille? En rapidis aduolat ocyor
Euris: cernitis ut rotat

Ensem bellipotens, telaque fulminat,
Crispatque arma manu, viris
Victor colla metens; sternit, & hostium
Robur, perque acies ruit.

Non sic aggeribus flumina dirutis
Inge us diripiunt nemus.

Non sic miscet aquas ponti Aquilonibus
Austri insania dissidens.

Olli tela viro patria suggerit
Virtus: Innumeris fauet

Fortuna auspicijs: Maeste animis potens

He-

Heros militiae decus;

Sic forti ad Superos semita panditur

Sic ferro itur ad aethera,

Sic magni proceres nomina honoribus

Æternant sibi; quisquis es

Tu mars armipotens. O utinam tuum

Noram nomen; & inclytum

Genus, quàm cuperem noscere patrios

Ortus; Dic precor: audior

Iò; Blancus hìc est Blancus Iberiæ

Magnum praesidium, & genus.

Proles Parthenopes: cui patrius vigor

Palmam hanc carpere nobilem,

Hostilemque dedit sternere militem.

Consolatur Dominum
 MARCHIONEM S. IOANNIS
 Diu deflentem obitum suæ
 meritissimæ Coniugis.

O D E XIV.

Tristia chara funera Coniugis
 Gemere æternum Daulias Ales
 Querulis Michaël desine lacrymis;
 Non! semper iaculatus ab alto
 Decidit æthere pluuius: imber,
 Aut radiantis Phæbi rutilos
 Vultus condunt nubila tenebris.
 Et tu, qui Parthenopes Cælo

Re-

*Radias nobile sidus; conderis
Perpetui meroris nubibus,
Teque in gemitus soluis amarus .
Si tuus infelix dolor eijci,
Gemituque euellier animis possit.
Emptor pretiosus lacrymarum
Mercarer luctus, querulosque
Peterem questus diuite gemma.
Vincerem & æquoreas Alcyonas ,
Merentumque sororum vincerem
Phaetontiadum longum gemitum,
Irem in sylvas, nemorunque inuia
Pandionia flebilis ales
Ferali cyparisso confidens ,
Æternumque querens luctifono
Triste referrem gutture carmen,
Et dum vasto immota maneret*

*Ingens pondere tellus: donec
Alma niterent sidera cælo,
Et pulcher dum rutilis bigis
Superos sol circumdaret orbis,
Nunquam metam mæror haberet,
Mæstaque semper gement lumina,
Ruerentque meis flumina vultibus,
Aucta quibus, vel cæcula tumidi
Pelagi suetas non amplius undas,
Sed lacrymas ad litora voluerent.
Oceanumque nouum terris darent;
Quò tuus hîc possit tumularier,
Et naufragus occumbere mæror.
Ast heu lacrymæ lacrymas augent!
Crescitque dolore dolor miseris,
Non secus ac per florea tempe
Lata adolefcunt gramina rore,*

Plu-

Pluuijsque magis germina crescunt,

Et viridi se cespite tollunt.

Ergo tuis tot Blance querelis

Pone modum, & tantis sine lacrymis

Nineum vultum urgere Senectæ,

Mæstaque gemitu flere perenni

Fata, & amores Coniugis almæ,

Sed potius, Phæbo auspice, læti

Referamus victrices palmas,

Fratriſque tui parta trophæa,

Quosque æternos laudis honores,

Contulit illi Mærtia virtus.

In Illustrissimum Dominum
D. IOANNEM THOMAM

B L A N C H

Oliuetensium Marchionem

Ob populi tumultum sedatum in hoc Regno,

Cuius quietis, pacisque pars magna data
est prudentiæ, & virtuti eiusdem Mar-
chionis Inuictissimi Militis.

O D E X V.

Quò cæci ruitis, proh scelus, impete
Ciues præcipiti, sistite, sistite
Detestabile crimen,
Ensesque eijcite impios;

Cur

*Cur vestram excidijs sternere barbaris
Gaudetis Patriam, & scindere maximum*

Diro funere regnum,

Urbisque imperium potens.

Vobis vos miseris parcite; cernitis,

Vt ciuem insidijs impietas petit

Ciuis: saucia fili

Telo Parthenope parens.

Humectat gemitu sanguineo genas,

Vestra, ab vos misera parcite Patria,

En vt flamma furorum

Flammis excidit improbis

Sedes, tecta, domus, templaque nobilis

Srenis: calido sanguine semita

Fumant: funera, cædes

Replent undique compita.

Nec vos ferre decet pectora tygridis

Immitemque animum, quos fauor Ætheris,

Et clementia cæli

Nutrit sidere prospero,

Hic hinc mos rabidis solus in anguibus

Sæuit, qui lacerant corda parentibus,

Scinduntque ore proteruo

Aluum, & qui genuit, sinum

Nec fas Marmaricas gignere belluas

Felix Parthenopes Elysiùm, aut feros

Monstrorum edere fetus,

Atque immane virum genus.

Vestri vos meriti parcite Principis

Fas, & grande decus ladere regium.

En parcit generoso

Vobis Austria federe

Ventis fundo preces, verbaque negligit

Baccantis populi dira proteruia.

Plc.

Plebis turba nefastæ

Maiori ruit impete .

At vos Indigetes Sidereæ domus

Regni rebus opem ferite ruentibus,

Optatamque proboso

Metam ponite crimini.

Audiuere preces numina, vota que

Audiuere Dii: En sæua frementium

Tempestas populorum

Blanci detumuit manu,

Inuisito Austriaco, qui comes additus

Marti Urbemque potens qui regit Innico

Iunctus fulmine strauit

Iras illacrymabiles,

Et pacem patriæ rettulit auream,

Magnoque Imperium reddidit Austriæ.

Tu lux inclyta Regni

Addis fræna furoribus

Ciuem Parthenopes cogis Iberiæ

Tu parere Ioui , tu populum Imperi

Lorum concutientem

Placas auspicijs bonis .

Urbes, quas celebres alluit Adria

Frænas , & strepitus te petulantium

Formidant Lupiarum

Magni, & Brundusij furor

Cedit, Blance, tibi, frænaque, te Duce ,

Antiqua excipiunt oppida plurima .

Salve ò gloria belli,

Salve ingens equitum nitor

Te pacis reducem grata Neapolis

Debet perpetuis tollere honoribus,

Magno, & munere debet

Grates Austria soluere .

AD

A D E V N D E M.

Quem nobilem, illustrem, incly-
tum non faciunt opes, sed
virtus, quę veram affert
nobilitatem.

O D E XVI.

D*ivitis auri*
Lumine nulli

Fulgere possunt

Nobile Germen,

Claraque proles;

Quem aurea tantum

Pon-

*Pondera ditant
Par pretiosis,
Tergaque onustis
Diuite gaza
Viuit onagris,
Solaque virtus
Qualis Olympi
Fulgida lampas
Luce nitenti
Claret in Orbe,
Sola tenebras
Atraque pellit
Nubila testis,
Vnaque veros
Gloria gentis
Fundit honores.
Hac duce, summis*

Tol.

*Tolleris astris
Inclyte Blance
Laude perenni
Diceris omni
Nobilis heros
Hac tua totis
Didita terris
Cuncta per ora
Magna vagatur
Fama, tuumque
Vndique nomen
Voce loquaci
Personat ingens,
Teque virorum
Colla metentem
Frigida nouit
Flandria tellus,*

Te-

*Tæque frementis
Murmura plebis
Lumine miro
Vincere vidit
Regia Siren.
Tu quoque Ibero
Itala Regi
Regna tueris,
Multaque vindex
Patria seruas
Mænia telo.
Ægide forti
Oppida, & altas
Protegis vrbes,
Claraque bello
Fulmine vincis
Agmina Galli.*

Solaque virtus

Lumine vero

Lustrat auorum

Nomina Patrum,

Teque, Tuosque

Reddidit Orbi,

Vndique claros

Martius ardor,

Doctaque Pallas.

I N E V N D E M :

Describitur lues olim in hoc

Regno grassans,

Cui idem Oliueti Marchio

sefe mancipavit inser-

uendo ægris.

O D E X V I I .

Pone *lotos* Musa cantus,
Triste carmen incipe:

Funde luctus: lacrymarum

Plura crescant flumina,

Dum decoras perdit vrbes

Im-

Ampio mors funere .

Ecce vestro amica Phæbo,

Vt luis furoribus,

Esca facta pulchra Siren

Falce læthi sternitur ;

Et flagello sauiente

Ista morbi vapulat.

Hic ubi per ludibundas.

Vrbis almæ semitas .

Mille lusus, & choreæ

Personabant garrulæ ,

Et trahebant terga equorum .

Bigæ opimæ pondera,

Et iuuentus flore verno

Vinciebat tempora .

Dulce carmen hic canebat

Virgo Sole pulchrior.

Nunc

Nunc ubique luctuosi
Lethi imago cernitur,

Et querelę, civiumque
Luctus ingens perstrepat.
Digna multo pompa planctum
Flebili urnę ducitur.

Et superbo vecta curru
Mors plateas, peruolat.
Mille palmas inter urbem
Colligens Sirenida,

Et ruinis, & furore
Fertur implacabili
Męsta cunctis ora pallor
Luce pingit funebri.

Hic colonos viua mortis,
Nunc trophęa prospicis;
Nulla forma decolores

Festa vultus purpurat .

Hic canentum turba vatium ,

Hicolorum plurimus

Afflictus cœtus olim

Dulce guttur soluere.

Atque Sebeti prope undas

Ore læto ludere .

Nunc avis ferale carmen

Mæsta fati nuncia

Fundit, & Sirenis almæ

Funus atrox concinit,

Noctuaque cuncta terrent

Inquietis luctibus,

Atque Crater pulcher undis

(Nante in ipso gaudio)

Gratiarum, qui theatrum

Perstrepebat plausibus;

K

Nunc

*Nunc dolorum triste limen,
 Funerumque mobilis.
 Urna condit subter undas
 Aggeres cadauerum.*

*Quot malis, heu, inclytam urbem,
 Ira fati tulerat.
 Sponsæ amatum decidentis
 Sponsus amplexum aufugit.*

*Natus hostis blandientem
 Patris horret dexteram,
 Ebibitque mortis atrum
 Virus infans ubere.*

*Vix hero fidus minister
 Eminus dat ferculum;
 Inde terga vertit ille
 Africi alis ocyor.*

Querit exul inquietus

*Tuta syluis limina ,
Et paterna quisque linquit
Tuta ciuis profugus ,
    Ne sibi cuna penates
Sint sepulcrum flebile .
Patriæ at tu fidus Urbis,
Blance, ciuis improbum.
    Haud fugis fatum, luisque
Sauientis impetus,
Nec tuæ desertor adis
Expauens pericula,
    Sed tui contemptor inter
Mille lethi fulmina
Fers opem, & gratus medelam
Das ruenti patriæ,
    Peruigilque arcere curas
Tanta morbi incendia .*

Nec suetos hos honores

Cerno miro lumine.

Namque bello saepe vidi

Pro paternis manibus,

Proque Ibero Rege magno

Sæpe vitam spernere.

F I N I S .

Author in sui Detractorem.

O *Mi Mome meæ mordes, cur carmina musæ*
Est quia, Tu Momus, Tu mihi mimus ades
Indoctum, est leue, si dicas me voce Poetam
Hoc magnum Mome est condere carmen opus.

IN-

I N D E X

RERVM ; ATQ; CARMINVM;

Nec non & metrorum genera,

quibus vsus est Author :

B Martyr Franciscus Blancus ex Galitia
Ordinis Minorum ex Discalceatorum
familia S. Petri de Alcantara dignissimum
germen ad diffundendum Fidei Catholicæ
lumen Iaponiam petit. Carminis pars prior,
constat ex heroicis metris. lib. 1. pag. 1.

Idem B. Franciscus Blancus post iacta in Iapo-
niæ Insula Catholicæ Religionis fundamen-
ta, Fideique semina impijssimi Taycozami

I N D E X.

Regis iussu vnâ cum socijs cruci affigitur ;
cuius anima martyrij insignibus laureata
felicissimo Angelorum plausu in Cælum ve-
hitur. Carminis pars posterior, constat pari-
ter hexametris versibus. lib. 1. pag. 23.

Ad Illustrissimum Dominum D. Ioannem Tho-
mam Blanch Oliuetentium Marchionem. Pa-
negyris; constat heroico carmine. lib. 1. p. 42.

Ad Diuum Iacobum Blancum ex Manania Or-
dinis Prædicatorum; in cuius os, vultumque
mirabiliter sanguis effluxit è Crucifixi late-
re, dum orabat, sibiq; à Deo signum aliquod
salutis æternæ petebat, qua sanguinis deliba-
tionæ maxima vis diuinæ dulcedinis in eius
anima exoritur; nec non & pro Christo vi-
ram

I N D E X :

ram sacrandi votum concipitur. Elegia; constat; heroico, & pentametro, sicuti etiam quæ sequuntur Elegia, & Epigrāmata. lib. 1. p. 54.

Ad eundem Diuum Iacobum Blancum, in cuius natiuitate insueti flammaram splendores in Męuania noctu colluxere sine vlla eiusdem oppidi læsione; ex cuius portenti narratione arripitur ansa ad canenda nonnulla alia mira ab eodē Sancto patrata Elegia. lib. 1. p. 58.

Ad Diuum Vincentium Ferrerium Ordinis Prædicatorum, & affinem Illustrissimæ Blancorum Familix. Epigramma. lib. 1. pag. 63.

Ad eundem Diuum, qui aliquando iussu, aliquando sola manuum impositione, ac ve-

I N D E X:

stium tactu ab energumenis dæmones fugabat, sedabatque in vexatis carnis perduellionem. Epigramma. lib. I. pag. 64.

In eundem, cuius corpus tribus annis inhumatum populorum deuotioni fuit expositum. Epigramma. lib. I. pag. 65.

In eundem, in cuius cellulam ad labefactandam sancti pudicitiam impudens femina immissa per eiusdem ardentissimam adhortationem ad pœnitentiam reuocatur. Epigramma. lib. I. pag. 66.

Ad eundem, quem multa Christianorum millia diuinæ prædicationis efficacia ad pœnitentiam excitata sequebantur per vrbes, per oppi-

I N D E X.

pidā, vbi Dei verbum diffusurus erat. Epigramma. lib. i. pag. 67.

Illustrissimæ Dominæ D. Violanti Blanch Marchionissæ S. Ioannis Regia Basilicæ Spiritus Sancti funebri pompā parentat. Epigramma. lib. i. pag. 68.

Ad eandem Dominam Marchionissam in anno-
sa ætate obeuntem. Epigramma. lib. i. pag. 69.

In eandem. Epigramma. lib. i. pag. 70.

Ad eandem. in hebdomada Passionis deceden-
tem. Epigramma. lib. i. pag. 70.

In eandem, pro cuius funere emortualis pom-
pa

I N D E X.

pa in Ecclesia Spiritus Sancti erigitur . Epi-
gramma. lib. 1. pag. 71.

Lacrymæ Illustrissimi Domini D. Michaelis
Blanch Marchionis S. Ioannis obortæ in obi-
tu eiusdem Marchionissæ suæ dilectissimæ
Coniugis. Epigramma. lib. 1. pag. 72.

Ad Illustrissimum Dominum D. Ioannem Tho-
mam Blanch . Oliuetentium Marchionem .
Alij alia sequuntur, Author verò musas, qua-
rum ductu celebrare gaudet Blancorum
proceres. Ode constat Hexametro, & Dacty-
loco Archilochio. lib. 2. pag. 75.

In Beatum Franciscum Blancum ex Discalcea-
torum familia Sancti Petri de Alcantara in

Ia-

I N D E X.

Japonia insula martyrij palma insignitum .
Ode constat ex Alcaicis, & Iambicis, Archi-
lochijis, Dimetris, Hypercatalectis. l. 2. p. 79.

Ad eundem Martyrem , cuius triumphus cani-
tur, dum post eius mortem plurimus sonitus
per aerem mirabiliter auditur. Ode, est eiuf-
dem metri, ac prior. lib. 2. pag. 84.

Ad eudem Martyrem; pro incolumitate Illu-
strissimi Domini D. Michaelis Blanch Mar-
chionis S. Joannis . Ode constat ex Sapphy-
cis, & Adonijs. lib. 2. pag. 87.

Navi, quæ eundem B. Franciscum Blancum in
Japoniam insulam vehit . Ode constat Gly-
conio, & Aselepiadeo. lib. 2. pag. 90.

Euo.

I N D E X.

Euocantur auræ pro eiusdem nauis incolumitate. Ode constat ex iambicis quaternarijs, seu Archilochijs dimetris Acatalecticis.

lib. 2. pag. 94.

Vocat musam ad canendas eiusdem Beati laudes, Ode; constat ex Ionico minus duplici habente tres, vel quatuor pedes Ionicos à minore.

lib. 2. pag. 98.

In Diuum Iacobum Blancum ex Meuania Ordinis Prædicatorum, cuius virtute pulsi, fugatique sunt dæmones ex innumeris ergumenorum corporibus, ideò ab Authore fingitur in hoc dithyrambo maximus Satanæ dolor, & furor aduersus eundem Sanctum. Constat ex diuersis carminum generibus.

lib. 2. pag. 100.

In

I N D E X.

In eundem *Diuum Iacobum Blancum*, cuius natalitius ortus multis prodigijs insignitur præsertim miro flammæ splendore; & triplici lunæ apparitione. Ode; constat ex Trochaicis Alcmanijs, & Archilochijs.

lib. 2. pag. 108.

Beatus *Blancus de Blancis de Veneris*, & *Saræna* triumphatur. Ode; constat heroico, & dactylico Archilochio.

lib. 2. pag. 112.

Ad *Phœbum*, quem precatur, inuitatq; *Author* ad celebrandas *Blancorum* laudes. O de constat ex sapphico, & adonio.

lib. 2. pag. 115.

Ad *Illustrissimum Marchionem S. Ioannis* prouidum, & rectorem *Sacræ, Regiæque domus*

Spi-

I N D E X.

Spiritus Sancti, ob prohibitionem ab eodem
factam annuæ euagationis Virginibus in ip-
sa domo detentis; & ob maximam vigilantiam
eiusdem ad eas regendas. Ode constat ex
Asclepiadeis, & Glyconijs. lib. 2. pag. 120.

Ad Illustrissimum Dominum D. Ioannem
Thomam Blanch Marchionem Oliueti inui-
ctissimum militem ob insignem victoriam
partam in Velua insula apud Flandriam. Ode
constat ex Glyconio, & Asclepiadeo.

lib. 2. pag. 121

Consolatur Author Dominum Marchionem
S. Ioannis diù desolentem obitum suæ coni-
gis. Ode; constat Anapæsticis. lib. 2. pag. 122

In

I N D E X.

In Illustrissimum Dominum, D. Ioannem Thomam Blanch Oliuetentium Marchionem; ob populi tumultum sedatum in hoc Regno, cuius quietis, pacisque pars magna data est prudentiæ, & virtuti eiusdem Marchionis inuictissimi militis. Ode; constat ex Asclepiadeis, Pherecratijs, & Gliconijs. lib. 2. pag. 132.

Ad eundem, quem nobilem, illustrem, inclytum non faciunt opes, sed virtus, quæ veram affert nobilitatem. Ode, constat ex Adonijs.

lib. 2. pag. 137.

In eundem. Describitur olim in hoc Regno grafsans, cui idem Oliueti Marchio se se mánicipavit inseruendo ægris. Ode, constat ex Truchaicis Alimanijs. lib. 2. pag. 142.

